

Liahona

Familien:
En proklamation til verden
September 1995-september 2015

**Forsvar og beskyt det
traditionelle ægteskab, side 12**

**Velsign jeres børn ved at
forbedre jeres ægteskab, side 18**

**Skriv ægteskabets lov i
vores hjerte, side 24**

»Sælges ikke fem spurve for to skilling? Og ikke én af dem er glemt af Gud.

Ja, selv alle jeres hovedhår er talt. Frygt ikke, I er mere værd end mange spurve.«

Lukas 12:6-7

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Familier og bøn**
Præsident Henry B. Eyring
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige egenskaber – Mægtig og fuld af herlighed**

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Foto: Cody Bell. Foto på indersiden af forsiden: Fotoillustration: David Stoker. Indersiden af bagsiden: Foto: Craig Dimond.

ARTIKLER

- 12 Herren har brug for jer nu!**
Ældste M. Russell Ballard
Tre måder, hvorpå man ifører sig »Guds fulde rustning« og går i kamp i dag.
- 18 Velsign vore børn ved at forbedre vores ægteskab**
Lori Cluff Schade
Kvaliteten af jeres ægteskab påvirker jeres børn mere, end I tror.
- 24 Templet og ægteskabets naturlige orden**
Ældste Bruce C. Hafen
Ved at følge den ægteskabsorden, som Gud gav til Adam og Eva, kan ægtefæller blive som Frelseren.
- 30 Kirkens håndbøger: Den skriftlige orden**
Ældste Per G. Malm
Prøver I at lære jeres pligt i jeres kaldelse? Har I et spørgsmål om Kirkens retningslinjer? Kirkens håndbøger har svarene.

36 Aldrig alene i Sierra Leone

Norman C. Hill
Trods deres prøvelser ved disse sidste dages hellige, at deres himmelske Fader erindrer dem.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter fra aprilkonferencen 2015**
- 10 Vores hjem og familie: Bøn – en mors gave**
Navnet er tilbageholdt
- 40 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Et besøg af Frelseren**
Præsident Lorenzo Snow

48

- 44** Jeg mærkede kraften i Jesu Kristi forsoning, da ...
Unge voksne fortæller, hvordan de har kunnet anvende Frelserens forsoning i deres tilværelse til at finde fred, håb og styrke.
- 48** En kultur med tro i Guatemala
 Lisa López
Denne unge voksne bliver velsignet ved at være aktiv i Kirken og af fællesskabet med andre hellige.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer.

Vink: Hvordan føles det, når du læser i Mormons Bog?

- 50** Sådan omvender man sig virkelig
 Ældste D. Todd Christofferson
Fem sider af omvendelse, som kan forandre den måde, I ser på dette grundlæggende princip.
- 51** Plakat: Søg det levende vand
- 52** Blive eller adlyde?
 Melvin Rondilla
Han måtte træffe et valg: Gøre sin familie tilfreds eller følge Herren.
- 54** I kan ændre jer
 David Dickson
I skolen som i livet behøver jeres tidligere resultater ikke at afgøre jeres fremtidige potentiale.
- 56** Ikke af verden
Hvordan kan I følge Frelserens befaling om at være i verden i dag, men ikke af den?
- 59** Lige til sagen
- 60** Seminar er det hele værd!
Unge over hele verden yder ofre for at deltage i seminar, men de er alle enige om, at det, seminar tilbyder, gør det værd at yde ofret.
- 62** »Jeg har erfaret for mig selv«
 Travis Searle
Seminar tilbyder nu to nye måder at styrke dit vidnesbyrd på.
- 64** Kun for unge

54

73

- 66** Skikkelser i Det Nye Testamente: Den fortabte søn
- 67** Vore kvindelige ledere
- 69** En lys idé
- 70** Lindsays familiepuslespil
 Jill Hacking
Lindsays far forklarede, hvordan slægtsforskning er som at lægge et puslespil.
- 72** Slægtshistorisk quiz
 Carolyn Colton
Du kan lege denne leg sammen med din familie og lære mere om din slægts beretninger.
- 73** Særlige vidner: Hvordan kan jeg vise andre venlighed?
 Ældste Dallin H. Oaks
- 74** Jeg hjælper med glæde
 Amie Jane Leavitt
William og hans søstre var glade, da de var færdige med at rive blade sammen i deres have, men så bemærkede de naboens have.
- 76** Tid til skriften: Nadveren: En påmindelse om Jesus
 Erin Sanderson
- 78** Til mindre børn: En ny følelse
 Francislaine Urquidi Farfan Vasser
Gabriel følte noget, han aldrig havde følt før, da han læste Mormons Bog sammen med sin familie!

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redaktør: Joseph W. Sitati

Vejledere: Randall K. Bennett, Craig A. Cardon,
Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Lisa Carolina López

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt,
Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa
Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeannette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsons, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhurst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betaling: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser») udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiensk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

September 2015 Vol. 164 No. 9. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DNIM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler:*

»Ikke af verden«, side 56: Overvej at læse om ældste Perrys oplevelser med beslutningen om at holde et glas mælk til cocktailparties. (Se henvisningen til hans beretning på s. 57). Drøft som familie kreative måder, hvorpå vi kan være i verden, men ikke af verden. Hvad ville I fx gøre, hvis en gruppe venner bestemte sig for at se en upassende film eller se pornografi? Hvordan kunne I reagere, hvis nogen taler nedsættende om jeres tro i forbindelse med Joseph Smith, ægteskab eller kyskhedsloven? Når I besvarer disse spørgsmål i familien, så husk Kristi eksempel.

»En ny følelse«, side 78: Når I har læst artiklen sammen, kan I drøfte, hvordan Helligånden taler til os. Brug skriftsteder som Galaterne 5:22-23 (giver følelser af kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, sagtmodighed, venlighed, tro og håb); Johannes 14:26 (lærer sandheden og minder os om den); Alma 19:6 (erstatte mørke med lys); Moroni 10:5 (åbenbarer sandhed); L&P 6:14-15 (oplyser sindet); 8:2-3 (giver tanker i sindet, følelser i hjertet). Overvej at fortælle om personlige oplevelser, hvor I har mærket Helligånden.

PÅ DIT SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org. Besøg Facebook.com/liahona.magazine og find forslag til familieaften, hjælp til søndagslektioner og inspirerende budskaber, som du kan fortælle til venner og familie. [Facebooksiden findes kun på engelsk, spansk og portugisisk].

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver første side for artiklen.

Bibelen, 59

Bøn, 4, 10, 41, 43, 54

Børn, 10, 18

Det Nye Testamente, 66

Eksempel, 4, 56

Familie, 4, 12, 18, 24, 70, 72

Forsoning, 44

Helligånden, 78

Jesus Kristus, 7, 44, 51, 56,
76, 80

Konvertering, 41

Ledelse, 30

Lydighed, 50, 52

Missionering, 36, 41

Mormons Bog, 78

Nadver, 76

Offer, 24

Omvendelse, 44, 50

Pornografi, 12

Potentiale, 54

Sabbatsdag, 42

Seminar, 60, 62

Slægtshistorie, 69, 70, 72

Sømmelighed, 59

Teknologi, 12

Templer, 24

Tilgivelse, 44

Tjeneste, 40, 74

Tro, 10, 36, 48

Venlighed, 73

Ægteskab, 12, 18, 24

**Præsident
Henry B. Eyring**

Førsterådgiver
i Det Første
Præsidentskab

Familier OG bøn

Engang sad jeg ved min fars seng hele natten, mens han talte om sin barndom. Han talte om sin kærlighed til sine forældre i svære tider og om sin kærlighed til vor himmelske Fader og Frelseren. Jeg vidste, at han var ved at dø af kræft, så det overraskede mig ikke, at han nu og da blandede sine følelser for vor himmelske Fader med sin jordiske fars kærlighed og venlighed. Min far havde ofte sagt, at når han bad, syntes han, at han i sit sind kunne se vor himmelske Faders smil.

Hans forældre havde ved deres eksempel lært ham at bede, som om han talte til Gud, og at Gud ville svare ham i kærlighed. Hen mod slutningen havde han brug for det eksempel. Når smerten blev for intens, fandt vi ham om morgenen på sine knæ ved siden af sengen. Han havde været for svag til at komme op i sengen igen. Han fortalte os, at han havde bedt til vor himmelske Fader om, hvorfor han skulle lide så meget, når han altid havde prøvet at være god. Han fortalte, at der kom et venligt svar: »Gud har brug for tapre sønner.«

Så han blev ved og kæmpede videre i tillid til, at Gud elskede ham, lyttede til ham og ville løfte ham op. Han var velsignet med i en tidlig alder at vide og aldrig glemme, at en kærlig Gud ikke er længere væk end en bøn.

Det er derfor, at Herren har sagt til forældre: »Og de skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren« (L&P 68:28).

Jesu Kristi evangelium er blevet gengivet – sammen med Mormons Bog og alle de præstedømmenøgler, som kan binde familier – fordi Joseph Smith som dreng bad i tro. Han erhvervede den tro i en kærlig og trofast familie.

For 20 år siden gav Herren dette råd i »Familien: En proklamation til verden« fra Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum: »Vellykkede ægteskaber og familier opbygges og bevares ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser.«¹

Vi har en overvældende taknemlighedsgæld til profeten Joseph Smiths familie for hans opvækst. Hans familie var ikke blot et eksempel på tro og bøn, men også på omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser.

De generationer, der følger jer, vil måske kalde jer velsignede for jeres eksempel på bøn i jeres familie. I opdrager måske ikke en af Guds store tjenere, men I kan ved jeres bønner og jeres eksempel på trofasthed hjælpe Herren Jesus Kristus med at få gode og elskede disciple.

Og bøn vil være centralt for alt, hvad I måtte vælge at gøre for at hjælpe Herren. Der er tilsyneladende almindelige mennesker, der, når de beder, inspirerer andre til at åbne deres øjne for at se, hvem der er til stede. I kan blive sådan en person.

Tænk på, hvad det kan betyde for dem, der knæler med jer i familiebøn. Når de føler, at I taler til Gud i tro, vil deres tro vokse, så de også taler med Gud. Når I beder for at

takke Gud for velsignelser, som de ved er kommet, vil deres tro på, at Gud elsker dem, og at han besvarer jeres bønner og vil besvare deres, vokse. Det kan kun ske i familiebøn, når I har haft den oplevelse i personlig bøn, gang på gang.

Jeg bliver stadig velsignet af en far og en mor, som talte med Gud. Deres eksempel på bønnens kraft i familien velsigner stadig generationer, som kom efter dem.

Mine børn og børnebørn bliver velsignet hver dag af mine forældres

eksempel. Troen på, at en kærlig Gud hører og besvarer bønner, er videregivet til dem. I kan skabe en sådan arv i jeres familie. Jeg beder til, at I vil. ■

NOTE

1. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

FEJRING AF 20-ÅRET FOR FAMILIEPROKLAMATIONEN

»**F**amilien: En proklamation til verden« underviser i principper, der er lige så aktuelle i dag, som da de først blev præsenteret den 23. september 1995. Overvej at invitere de personer eller familier, I underviser, til at fejre proklamationens 20 års fødselsdag ved at –

1. nævne de principper, den indeholder, der har særlig betydning for dem. (Se, hvordan præsident Eyring gør dette med bøn i budskabet herover).
2. drøfte, hvordan hvert enkelt princip kan velsigne dem i dag og i fremtiden.
3. sætte specifikke mål om at anvende disse principper i deres tilværelse og at fortælle andre om dem.

Bliv bedre til at bede

Præsident Eyring siger, at jeres familie kan blive velsignet af jeres stærke forhold til vor himmelske Fader. I kan forbedre jeres forhold til ham ved at forbedre jeres bønner! Her er nogle forslag til, hvordan man gør det:

Tag et øjeblik, før I begynder jeres bøn, til at tænke over, hvad I ønsker at sige. Overvej jeres eventuelle spørgsmål eller noget, der har generet jer – I kan tilmed skrive dem ned, så I ikke glemmer dem. Brug denne tid til at fjerne dagens tumult fra jeres sind, så I kan fokusere på Helligåndens stille tilskyndelser. Hvis jeres sind vandrer lidt rundt, mens I beder, så prøv at forestil jer, at vor himmelske Fader lytter. Tal specifikt. Afse også nogle minutter efter bønningen til at lytte til Åndens tilskyndelser. I kan måske skrive jeres indtryk ned i jeres dagbog.

Husk, at bøn er blevet kaldet »en form for arbejde« (Bible Dictionary, »Prayer«), så vær ikke bekymret, hvis det kræver

lidt øvelse eller synes svært! Jeres indsats for at bede kan hjælpe jer til at skabe et forhold til Gud, der vil velsigne flere generationer.

Vor himmelske Fader

**HØRER
JERES
BØNNER.**

Han elsker jer.
Han kender
jeres navn.

Præsident Henry B. Eyring,
førsterådgiver i Det Første Præsidentskab,
»Fortsat åbenbaring«, *Liahona*, nov. 2014, s. 73.

BØRN

En påmindelse om bøn

Præsident Eyring siger, at det er vigtigt at bede sammen med jeres familie. I kan være et eksempel for jeres familie ved at bede hver dag. I kan også minde jeres familie om at bede sammen hver dag. Klip kortene ud i venstre side og placer dem, hvor hele jeres familie kan se dem. På den måde kan I altid huske, at vor himmelske Fader gerne vil høre fra jer!

Studér bønsumt dette materiale for at vide, hvad I skal tale om. Hvordan kan en forståelse af Frelserens guddommelige egenskaber øge jeres tro på ham og velsigne dem, I våger over som besøgs lærere? Få yderligere oplysninger ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige egenskaber – Mægtig og fuld af herlighed

Dette er en del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler Frelserens forskellige egenskaber.

Skrifterne fortæller os, at Jesus Kristus »modtog al magt, både i himlen og på jorden, og Faderens herlighed var med ham« (L&P 93:17). Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt, at vor Frelser med denne magt skabte himlene og jorden, udførte mirakler og udholdt smerten i Getsemane og på Golgata.¹ Når vi begynder at forstå dette, vil vores tro på Kristus vokse, og vi vil blive stærkere.

Når vi indgår og holder tempelpagter, velsigner Herren os med sin kraft. Linda K. Burton, Hjælpeforeningens hovedpræsident, har sagt: »Overholdelse af pagter styrker, beskytter og giver os kraft ... Jeg fik for nylig en dejlig, ny ven. Hun bar vidnesbyrd om, at efter, at hun havde modtaget

sin tempelbegavelse, følte hun sig styrket og havde kraft til at modstå fristelser.²

Nefi bærer vidnesbyrd om kraften i pagten: »Jeg, Nefi, så Guds lams kraft, at den kom ned ... over Herrens pagtsfolk ... og de blev udrustet med retfærdighed og med Guds kraft i stor herlighed« (1 Ne 14:14).

Yderligere skriftsteder

Jeremias 51:15; Johannes' Åbenbaring 1:6; Jakob 4:6-7; Mosija 3:17

Tro, Familie, Tjeneste

Fra skrifterne

Jesus Kristus havde stor medlidenhed med Martha og Maria og oprejste deres bror Lazarus fra de døde ved den magt fra Gud, som han besad.

Jesus kom til Marthas og Marias hjem, da Lazarus havde ligget i graven i fire dage. De gik til Lazarus' grav, og Jesus befalede, at stenen for indgangen skulle fjernes. Jesus sagde til Martha: »Har jeg ikke sagt dig, at hvis du tror, skal du se Guds herlighed?« Han bad derpå til Gud Faderen og »råbte ... med høj røst: »Lazarus, kom herud!«

Og den døde kom ud, med strimler af linned viklet om fødder og hænder« (se Joh 11:1-45). Frelseren bruger sin magt til at forløse og give os kraft. Vores tro på ham vil vokse, når vi husker, at han har magt og herlighed.

Til overvejelse

Hvordan giver Guds magt os kraft og herlighed?

NOTER

1. Se M. Russell Ballard, »Dette er min gerning og herlighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 18.
2. Se Linda K. Burton, »Styrken, glæden og kærligheden i at holde pagterne«, *Liahona*, nov. 2013, s. 111.

NOTER FRA APRILKONFERENCEN 2015

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (1&P 1:38).

Når I gennemgår aprilkonferencen 2015, kan I bruge disse sider (og noter til konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvende de levende profeters og apostles og andre kirkelederes nylige undervisning.

LÆRDOMSMÆSSIGE HØJDEPUNKTER

Tro på ægteskabet

»Ingen er hidtil kommet frem med en mere effektiv måde at opfostre den næste generation på end en husstand bestående af et ægtepar med børn ...

Vi er nødt til at minde os selv om det en gang imellem, ligesom jeg blev i Rom, at det vidunderlige og fortrøstningsfulde faktum er, at ægteskab og familie stadig er håbet og målet for de fleste mennesker, og vi står ikke alene med denne overbevisning. Det har aldrig været en større udfordring

at finde den praktiske balance mellem arbejde, familie og personlige behov, end det er i dag. Som kirke ønsker vi at bistå med alt, vi kan, for at opbygge og støtte stærke ægteskaber og familier.«

Ældste L. Tom Perry (1922–2015) fra De Tolv Apostles Kvorum, »Hvorfor ægteskab og familie betyder noget – overalt i verden«, *Liahona*, maj 2015, s. 41, 42.

Se flere lærdomsmæssige artikler fra aprilkonferencen 2015: Boyd K. Packer, »Den store plan for lykke«, s. 26; Linda K. Burton, »Vi stiger op sammen«, s. 29; og D. Todd Christofferson, »Hvorfor ægteskab, hvorfor familie«, s. 50.

PROFETISK LØFTE

Guds nåde tilgængelig for alle

»Guds nåde er vores store og evigtvarende håb.

Gennem Jesu Kristi sonoffer tilfredsstiller barmhjertighedens plan retfærdighedens krav og tilvejebringer en måde for menneskene, hvorpå de kan have tro til omvendelse« (Alma 34:15).

Vore synder kan, selvom de er som skarlagen, blive hvide som sne. Fordi vor elskede Frelser »gav sig selv som løsesum for alle« (1 Tim 2:6), har vi fået en indgang til hans evige rige ...

Guds nåde er tilgængelig i dag og for evigt for alle, hvis hjerte er sønderknust, og hvis ånd er angerfuld ...

Jeg beder til, at vi vil vise vores kærlighed til Gud og vores taknemlighed for Guds evindelige nådes gave ved at holde hans bud og med glæde »leve et nyt liv« (Rom 6:4).«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Nådens gave«, *Liahona*, maj 2015, s. 108, 110.

SVAR TIL JER

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres *Liahona* fra maj 2015 eller besøg conference.lds.org for at finde svar på disse spørgsmål:

- Jeg tror på Jesu Kristi forsoning, men hvordan kan jeg få adgang til dens kraft i mit liv? Se Dale G. Renlund, »Sidste dages hellige bliver ved med at prøve«, s. 56.
- Hvordan fastsætter man, hvor man kommer på mission? Hvad kan jeg gøre for at klare overgangen fra

missionær til hjemvendt missionær? Hvordan bliver jeg velsignet ved at deltage i seminar og institut? Se M. Russell Ballard, »Den bedste generation af unge voksne«, s. 67.

- Hvordan kan jeg være en bedre far? Se Larry M. Gibson, »Faderrollen – Vores evige skæbne«, s. 77.
- Hvad er de unikke velsignelser ved et jordisk legeme og livet på jorden? Se Joseph W. Sitati, »Vær frugtbare, og mangfoldiggør jer, og underlæg jer jorden«, s. 126.

GODE BERETNINGER FRA KONFERENCEN

Hvad fanger vores opmærksomhed bedre end en god beretning? Her er fire ud af de mange beretninger, som blev fortalt under konferencen:

- Hvorfor ved søster Yazzie fra Chinle Stav i Arizona ikke, hvor mange børnebørn hun har? Søster Yellowhair kommer med det uventede svar. – Se Carole M. Stephens, »Familien kommer fra Gud«, s. 11.
- Drama og mod beskriver historien om Marie Madeline Cardon, en ung kvinde, der forsvarede sin sidste dages hellige tro i 1850 mod en pøbelhob i Alperne i det nordlige Italien. Hun står som et eksempel for os i dag. – Se Bonnie L. Oscarson, »Familieproklamationens forsvarere«, s. 14.
- Læs, hvordan fasteofre velsignede familien Turay under borgerkrigen i 1991 i Sierra Leone. – Se Henry B. Eyring, »Den faste, jeg ønsker«, s. 22.
- Denne historie om mod, håb og at følge lyset kommer fra de seneste nyhedsoverskrifter, men dens budskab har evig betydning for os. – L. Whitney Clayton, »Vælg at tro«, s. 36.

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org.

BØN: EN MORS GAVE

Navnet er tilbageholdt

Trods min søns oprør holdt jeg aldrig op med at bede for ham.

Jeg har aldrig bedt så meget, som da en af mine sønner blev 17 år. Han begyndte at få lidt tvivl om evangeliet, og til tider var han oprørsk og ønskede ikke at lytte. Min mand og jeg prøvede altid at insistere på, at han kom i kirke, men mange gange nægtede han. Vi havde vore familieaftener, læste i skrifterne og bad som familie, men han valgte ofte ikke at deltage. Jeg kan ikke huske, hvor mange gange jeg knælede ned for at bede vor himmelske Fader om at røre hans hjerte og hjælpe ham til at følge den rette vej.

I de næste par år havde han mange op- og nedture. Kirkeledere støttede mig, og de talte med ham, men intet syntes at hjælpe. Til sidst rejste han hjemmefra.

I al den tid ophørte jeg aldrig med at bede for ham. Nogle gange blev min mand træt af det og sagde til mig: »Lad ham være. Han har sin handlefrihed.« Men mit svar var altid det samme: »Nej, jeg vil ikke miste håbet.«

Efter nogen tid kom vores søn hjem til os. Han bad mig om tilgivelse og sagde til mig: »Mor, jeg ønsker at komme hjem.« Min mand og jeg var lidt på vagt, men efter at have talt om det, indvilgede vi. Da han kom hjem, så vi hans faste forsæt om at forandre sig. Han blev aktiv i Kirken og deltog

i aktiviteter. Han blev senere kaldet som primarylærer, en oplevelse, der betød meget for ham.

En dag hængte jeg en plakat op fra *Liahona*, hvor der stod: »Lad ikke bekymringer eller tvivl afholde dig fra at udføre en fuldtidsmission.«¹ Den hang på hans værelse i et par

HJÆLP DIT BARN

Børn, der farer vild, har deres handlefrihed, og de reagerer måske ikke på åndelige tilskyndelser, men evangeliet giver jer mange måder at hjælpe sådan et barn på:

- Tal sammen med din ægtefælle og andre børn.
- Styrk jer selv åndeligt, så I kan handle ud fra tro og kærlighed, ikke frygt.
- Vær værdig og søg personlig åbenbaring om, hvordan man hjælper jeres barn.
- Vær et levende eksempel på en Jesu Kristi disciple.
- Udtryk kærlighed til jeres barn i ord og handlinger.
- Inviter ham eller hende til at deltage i evangelisk undervisning i hjemmet og i familieaktiviteter som ferier, helligdage og projekter.
- Giv aldrig op.

måneder, hvorpå han pludselig en dag sagde til mig: »Mor, jeg vil gerne på mission sidst på året.« Det var fantastisk. Min mand og jeg græd, og selvfølgelig støttede vi ham, mens han forberedte sig på at tage til templet og til at tage på mission. Jeg blev ved med at bede hele tiden, men nu takkede jeg vor himmelske Fader for at have rørt min søns hjerte.

Efter nogen tid på mission skrev han i et af sine breve til mig: »Mor, jeg har et stort vidnesbyrd om bøn takket være dig. Jeg ved, at du bad

for mig hele tiden, og nu er jeg på mission, fordi Herren rørte mit hjerte, ikke fordi jeg er særlig god. Tak, mor. Fortæl søstrene om dette princip, der forandrede mit liv.«

Min søn har nu fuldført en trofast mission og deltaget i et vidunderligt værk. Jeg er vor himmelske Fader meget taknemlig for at lytte til mine bønner i alle disse år og for at røre min søns hjerte, hvilket fik ham tilbage på den rette vej. ■

Forfatteren bor i Guatemala.

NOTE

1. »Tag det næste skridt«, *Liahona*, juni 2009, s. 31.

FORÆLDRES INDFLYDELSE

»Forældre, som ærer tempelpagter, er i en position til med tiden at udøve stor åndelig indflydelse på deres børn. Trofaste medlemmer af Kirken kan finde trøst i at vide, at de kan gøre krav på løfter om guddommelig vejledning og kraft, gennem Helligåndens inspiration og præstedømmets privilegier, i deres indsats for at hjælpe familiemedlemmer med at modtage frelsens og ophøjelsens velsignelser ...

En sådan indflydelse kan ikke tilsidesætte barnets handlefrihed, men kan alligevel invitere og kalde. I sidste ende må et barn udøve sin handlefrihed og handle i tro, omvende sig af hele sit hjerte og handle i overensstemmelse med Kristi lære.«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, »Trofaste forældre og vildfarne børn: Styrk håbet og overvind misforståelser«, *Liahona*, mar. 2014, s. 19.

**Ældste
M. Russell Ballard**

De Tolv Apostles
Kvorum

Den verden, vi lever i nu, bevæger sig hurtigt væk fra Kristi lærdomme i sine love og skikke. Som følge heraf arbejder Satan på overtid for at forvirre Guds sønner og døtre og for at bortlede selv de udvalgte fra at opfylde deres pligt og modtage en fylde af Herrens velsignelser.

Satan ønsker, at I holder op med at praktisere de gode vaner, I har lært derhjemme, i seminar og institut samt på jeres mission – så som dagligt skriftstudium, daglig bøn, værdig deltagelse i nadveren hver uge og at yde ægte, medfølelse tjeneste. Han ønsker også, at I står på sidelinjen i vore dages vigtige og afgørende kampe.

Husk, vi er i krig – men ikke en krig med krudt og kugler. Ikke desto mindre er krigen virkelig, med utallige ofre. Krigen er faktisk en fortsættelse af den, der begyndte i den førjordske tilværelse.

Paulus opfordrede os til at iføre os »Guds fulde rustning«. Han sagde: »Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherkerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet« (Ef 6:11-12).

Som Herren Jesu Kristi apostel opfordrer jeg jer til at iføre jer »Guds fulde rustning« og tage del i kampen i dag, ligesom Helamans sønner gjorde for så mange år siden.

HERREN HAR BRUG FOR JER nu!

*Som Herren Jesu Kristi
apostel opfordrer jeg
jer til at iføre jer »Guds
fulde rustning« og tage
del i kampen i dag.*

Vent ikke, til I bliver gift, begynder jeres livslange karriere eller bliver ældre. Kirken har brug for vore unge nu. Herren har brug for jer nu!

I husker nok, at de to tusind unge krigere »indgik en pagt om at kæmpe for nefitternes frihed« (Alma 53:17). Kirken har brug for nutidige unge krigere, der har indgået en pagt om »at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder« (Mosi 18:9).

Unge mænd og unge kvinder er Helamans nutidige sønner og døtre. Må der blive sagt om jer, som der blev sagt om dem: »[De] blev ... nu på dette tidspunkt ... en stor støtte« (Alma 53:19).

Bekæmpelse af pornografi

Vi har brug for, at I tilslutter jer os i kampen mod pornografi. Det er en forfærdelig plage, der breder sig over hele verden.

For over 180 år siden åbenbarede Herren sin sundhedslov og advarede blandt andet mod brugen af tobak (se L&P 89). Mange mennesker lyttede til Herren, men mange flere gjorde det ikke. Ingen kendte på det tidspunkt, og ikke engang da jeg var på jeres alder, rygningens langtidsvirkninger. I dag, efter årtier med videnskabelige undersøgelser, kender vi nu til rygningens bidrag til lungekræft og andre

dødelige sygdomme. Herrens visdomsord var en beskyttende velsignelse.

På tilsvarende måde har Herren i dag advaret os mod virkningerne af pornografi. Millioner af mennesker følger trofast Herrens råd, hvorimod utallige andre ikke gør. Mine kære venner, vi behøver ikke at vente i 180 eller bare 10 år på at opdage pornografiens ødelæggende virkninger. Nuværende videnskabelige undersøgelser har vist, at pornografi skader unge voksne på adskillige måder og forgifter deres chancer for en dag at få et kærligt og varigt ægteskabeligt forhold.

Undersøgelser har vist, at jævnlig brug af pornografi kan føre til tvangshandlinger og kan omprogrammere hjernen, så en person bliver fanget i et afhængighedsforhold. Undersøgelser har også bekræftet, at pornografi skaber urealistiske forventninger og forårsager skadelig fejlinformation om sund intimitet mellem to mennesker.

Som det mest lumske bearbejder pornografi jer til at se mennesker som ting, som man kan lade hånt om og ikke vise respekt, hverken følelsesmæssigt eller psykisk.

Et andet aspekt ved pornografi er, at det sædvanligvis er en hemmelig beskæftigelse. Brugere skjuler ofte eller bagatelliserer deres brug over for alle, herunder deres kæreste eller ægtefælle. Undersøgelser har vist, at når folk involverer sig i den slags hemmeligholdelse – når de gør noget, de ikke er stolte af og holder det hemmeligt for deres familie og venner – skader det ikke kun deres forhold og får dem til at føle sig alene, men det gør dem også mere sårbare over for depression, angst og lavt selvværd. At have hemmeligheder skader tillid.

Til at begynde med må vi selv undgå pornografi, fordi det er dødbringende. Det dræber ægte, ømme forhold mellem mennesker – det ødelægger ægteskaber og familier. Det ødelægger ånden hos den person, der gør brug af det, så sikkert, som når den mest dødelige gift dræber legemet og sindet.

Lad jer ikke bedrage! Tro ikke, at I kan stoppe denne afhængige adfærd, når I tager på mission eller bliver gift. Hvis I er fanget i denne praksis nu, så få åndelig hjælp nu. I kan med Frelserens hjælp overvinde pornografi. Vent

ikke! Jeg bønfaller jer om at undgå den! Der er mange hjælpekilder på LDS.org, der kan hjælpe jer med at overvinde mørket fra pornografiske billeder.

Vi lever i en udfordrende tid – men ikke mere udfordrende end på Helamans tid med de unge krigere, da de trådte frem for at forsvare deres familie og Kirken. Nu er det jer, der skal træde frem og tilslutte jer rækkerne af andre retskafne og trofaste unge mænd og kvinder og kæmpe kampen mod pornografi.

Læren om ægteskabet

Jeg ønsker, at I forstår Kirkens stilling til ægteskabet, som vor himmelske Fader har givet os gennem skrifterne og »Familien: En proklamation til verden«. Denne inspirerede erklæring fastslår: »Familien er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab.«¹

Apostle har til opgave at være udkigsposter på tårnene, til at se »fjenden, mens han endnu [er] langt borte« (L&P 101:54) og til at undervise om Kristi lære. I ved allesammen, at den traditionelle definition på ægteskab er under angreb i dag. Der findes de mennesker, som baserer diskussionen på at fokusere på menneskerettigheder. Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har forklaret Kirkens stilling og lære om Guds formål med og plan for hans åndelige børn om at opleve livet på jorden, som er af afgørende betydning for vores evigtvarende og evige liv.

Jeg citerer fra en udtalelse udsendt til kirkeledere i 2014 og beder jer om omhyggeligt at læse den:

»Ændringer i landets lovgivning ændrer ikke, ja, kan ikke ændre de moralske love, som Gud har fastlagt. Gud forventer, at vi støtter op om og holder hans befalinger, uanset modstridende meninger eller tendenser i samfundet. Hans kyskhedslov er klar: Seksuelle forhold er kun passende mellem en mand og en kvinde, der er lovformeligt viet som ægtemand og hustru. Vi opfordrer jer til at gennemgå og undervise Kirkens medlemmer i læresætningerne, der står i »Familien: En proklamation til verden.«

Udtalelsen fortsætter:

»Ligesom personer, der taler for vielse af par af samme køn, har ret til hensyn og høflighed, gælder det samme for personer, der er modstandere deraf ...

Som medlemmer af Kirken er det vores ansvar at undervise i Jesu Kristi evangelium og at fremhæve de store velsignelser, der kommer af at følge Guds befalinger, så vel som de uundgåelige konsekvenser af at ignorere dem. Vi opfordrer jer til at bede for, at mennesker alle vegne vil få blødgjort deres hjerte over for evangeliets sandheder, og at der må skænkes visdom til de mennesker, der bliver bedt om at afgøre spørgsmål af stor betydning for samfundets fremtid.«²

Jeg ved, at I elsker og støtter Herren og opretholder hans profeter, men jeg ved også, at nogle af jer måske er forvirrede over de mange konsekvenser af Kirkens beslutning om at støtte Guds åbenbarede plan for sine børn.

Jeg ved også, at nogle af jer unge kæmper med at forstå, hvordan man kan forklare

læren om familien og ægteskabet og stadig bevare en venlig, mild og kærlig indstilling til dem, der er uenige. Måske er I bange for at blive stemplet som fanatikere og for at være intolerant.

I kender måske en, der kæmper med at være tiltrukket af sit eget køn eller har truffet en beslutning om at leve i et forhold med en af samme køn. Jeres kærlighed til denne person som Guds søn eller datter kan forårsage en indre kamp, når I prøver at elske og støtte ham eller hende og stadig forsvare Herrens evige plan for lykke.

Lad os sige det tydeligt: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige mener, at »situationen med tiltrækning af ens eget køn er en kompleks virkelighed for mange mennesker. Tiltrækningen i sig selv er ikke en synd, men det er det at følge den. Selv om personer ikke vælger at føle en sådan tiltrækning, vælger de dog, hvordan de vil reagere på den. Kirken rækker ud med kærlighed og forståelse til alle Guds børn, herunder [dem, der tiltrækkes af deres eget køn].«³

Vor Fader i himlen kendte konsekvenserne ved at leve i en falden verden og sørgede derfor for en frelser til sine børn, »det slagtede lam« »fra verden blev grundlagt«.

HJÆLP OG FORSTÅELSE

Kirken tilbyder hjælp og forståelse for personer, der bekæmper pornografi eller kæmper med at være tiltrukket af sit eget køn. Den tilbyder også ressourcer til kirkemedlemmer, som ønsker at uddybe deres forståelse af ægteskabet som en guddommelige institution eller at fortælle om evangeliet online. Overvej at besøge følgende hjælpekilder online:

- »Overcoming Pornography through the Atonement of Jesus Christ«, overcomingpornography.org.
- »God Loveth His Children«, lds.org.
- »The Divine Institution of Marriage«, mormonnewsroom.org.
- »Sharing the Gospel Online«, lds.org/church/share.

Kirken underviser ikke om eller er fortalere for at undgå nogen eller udvise anden lignende ukristen adfærd. Vi må elske andre og søge at hjælpe dem til at forstå, at ingen bør ignorere eller se bort fra Guds befalinger.

Et vidne og en advarsel

I »Familien: En proklamation til verden« har Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum udtalt: »Vi advarer om, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvaret i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.«⁴

Jeg er en af dem, der var med i den advarsel. Som en af udkigsposterne på tårnet har jeg ansvaret for at støde »i hornet for at advare folket« (se Ez 33:1-9). Det gør jeg, fordi jeg elsker jer og ønsker, at I forstår, at vi må se Herren i øjnene og holde hans befalinger. Det er min pligt.

Herrens advarsel følges også af en opfordring til at komme til ham. Vor Fader i himlen kendte konsekvenserne ved at leve i en falden verden og sørgede derfor for en frelser til sine børn, »det slagtede lam« »fra verden blev grundlagt« (Åb 13:8).

I Johannesevangeliet lærer vi, at »således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Joh 3:16).

Husk, at evangeliet er et »glædeligt budskab«.⁵ Det er et budskab om håb. Hvis I har problemer nu, så få hjælp. Herren er barmhjertig og tilgivende.

Apostlen Paulus lærte:

»Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? ...

Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os.

For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre« (Rom 8:35, 37-39).

Takket være Jesus Kristus kan skyld erstattes med fred. Sunde forhold kan genoprettes. Afhængighed kan overvindes.

Vi er nødt til at lade vores familie og vore venner kende denne sandhed: Gud er kærlighed, »og han opfordrer dem alle til at komme til sig og tage del i hans godhed, og han afviser ingen, som kommer til ham« (2 Ne 26:33).

Vi har brug for, at I er involverede i arbejdet med frelse før, under og efter jeres mission.

Brug teknologien til at velsigne andre

Herren opfordrer jer til at engagere jer og bruge de sociale medier, I foretrækker, til at udbrede evangeliet og træde frem som Helamans nutidige sønner og døtre i de sidste dages store kampe. Han ønsker, at I bliver nutidens unge krigere, der står fast og er forenede bag sandheden. Han ønsker, at I skal være modige og stålsatte over for fjendens fremfærd. Vi ved, at Herren til sidst vil vinde og Satan blive besejret.

I har nu muligheden for at bruge alle disse sociale medier klogt. Husk, at der er et passende tidspunkt og sted, hvor I kan bruge de sociale medier, og at videregive jeres tanker og bære vidnesbyrd om det, I lærer og føler,

Jeg ved, at nogle af jer er bekymrede for at blive fejlbedømt, latterliggjort og endda chikaneret, hvis I tager vor himmelske Faders, Herren Jesu Kristi og Kirkens parti. Mine kære, elskede unge venner, vær ikke bekymrede for menneskene i den store og rummelige bygning.

er et af dem. I kan gennem de forskellige sociale medier have samtaler om evangeliet med familie, venner og for hjemvendte missionærer, tilmed med tidligere undersøgere og nye medlemmer. I kan stå som et vidne for sandheden og forsvare riget.

Forsvar riget

Jeg ved, at nogle af jer er bekymrede for at blive fejlbedømt, latterliggjort og endda chikaneret, hvis I tager vor himmelske Faders, Herren Jesu Kristi og Kirkens parti. Jeg forstår jeres bekymringer.

Jeg tjente i Den Britiske Mission, da anden verdenskrig lige var afsluttet. På det tidspunkt var mormoner »til spot og spe« (3 Ne 16:9), og man grinede af missionærerne og gjorde nar ad dem. Nogle kastede tilmed ting efter os, og nogle spyttede på os. Vi trak os dog ikke tilbage, men fortsatte med at bære vores vidnesbyrd og forkynde evangeliet. Ligesom Abinadi veg vi ikke, ligesom Paulus veg vi ikke, og ligesom Frelseren veg vi ikke. På det tidspunkt kunne vi ikke forestille os virkningen af vore anstrengelser. Vi havde 14 distrikter og ingen stave. I dag findes der 46 af Zions stave på De Britiske Øer.

Mine kære, elskede unge venner, vær ikke bekymrede for menneskene i den store og rummelige bygning. Nefi så, at de ville spotte og pege »fingre ad dem, der var nået frem

til og spiste af frugten«. Vær ikke som dem, der »efter at de havde smagt frugten, skammede de sig på grund af dem, som hånede dem, og de faldt fra, ind på forbudne stier, og blev væk« (1 Ne 8:27, 28).

I er en storslået og betydningsfuld generation, og dette er en strålende tid at leve i! Fremtiden ser lys ud. Sig til jer selv: »Jeg hjælper Herren, når jeg rækker ud og bærer mit vidnesbyrd og forklarer de sandheder, Gud har åbenbaret i disse de sidste dage.«

Må Herren velsigne jer med visdom, der overgår jeres alder, så I klogt vil erkende, at vi står midt i denne krig, og at vi må stå sammen, unge og gamle. Må I på den rejse, I er på, aldrig glemme, at I er uvurderlige for fremtiden ved at forberede verden til den dag, hvor Jesus Kristus vil sige: »Det er nok,« og han vil komme tilbage for at herske og regere som Frelseren, herrernes Herre, kongernes Konge, verdens Forløser, som jeg vidner om lever. ■

Fra et CES-foredrag for unge voksne, »Vær rolig og vid, at jeg er Guds, holdt i Californien i USA den 4. maj 2014.

NOTER

1. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Brev fra Det Første Præsidentskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, 10. jan. 2014 (USA) og 6. mar. 2014 (uden for USA).
3. »Love One Another: A Discussion on Same-Sex Attraction«, mormonsandgays.org.
4. »Familien: En proklamation til verden«, s. 129.
5. Se Guide til Skrifterne, »Evangelierne«.

Velsign vore børn

VED AT FORBEDRE VORES ÆGTESKAB

Lori Cluff Schade

Autoriseret ægteskabs- og familierapeut

En dag havde jeg en terapisesession med en teenager, der for nylig havde udsat sit liv for en stor risiko ved at gøre noget, der var farligt. Jeg havde tidligere arbejdet med hendes forældre og forsøgte at vurdere hendes opfattelse og forståelse af hendes familieforhold. Da jeg spurgte om hendes forældres ægteskab, så hun mig i øjnene og svarede uden tøven: »Mine forældre kan ikke lide hinanden.«

Jeg spurgte hende, hvordan hun vidste det, for hendes forældre havde gentagne gange fortalt mig, at de aldrig skændes, og havde givet udtryk for deres vished om, at deres børn ikke kendte til deres ægteskabelige problemer. Det var en påstand, jeg som ægteskabs- og familierapeut regelmæssigt har hørt fra mange par.

»Det kan man bare fornemme,« svarede hun. Hun forklarede, at hun hele tiden var bekymret for det mulige sammenbrud i sin familie. Med tårer i øjnene afslørede hun, at det gjorde hende fysisk syg, og at hun havde problemer med at sove og med at gå i skole. »Jeg tænker på det hele tiden,« sagde hun.

Kvaliteten af jeres ægteskab påvirker jeres børn, uanset om I ser det eller ej. Når I og jeres ægtefælle arbejder på at forbedre jeres forhold, bliver jeres børn velsignet.

Det stak mig i hjertet, mens jeg sad overfor hende og overvejede det alt for velkendte scenarie. Jeg vidste, at begge hendes forældre elskede hende og ønskede at gøre alt for at hjælpe hende, og alligevel var jeg bekymret for, at de undervurderede omfanget af den skade, som deres problemfyldte ægteskab påførte hende og deres andre børn.

Familieproklamationen udtaler, at »ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn.«¹ Nogle gange er jeg bekymret for, at »for deres børn« fuldstændig overskygger »for hinanden«.

I min profession ser jeg medlemmer af Kirken yde enorme ofre for deres børn for at hjælpe dem til at få succes. Disse forældre fremmer positive religiøse skikke hos deres børn som bøn, skriftstudium og kirkegang. De opfordrer til uddannelsesmæssig stræben og erhvervelse af færdigheder, der vil forberede børnene til en strålende fremtid. Jeg frygter imidlertid, at nogle af dem undervurderer den værdifulde ressource, som et ægteskab af høj kvalitet tilbyder i forberedelsen af unge til evige formål.

Mange par vier deres opmærksomhed på områder, der er værdifulde, men gør meget lidt for at styrke deres ægteskab.

Nogle tilpasser med iver deres planlægning for at overvære børnenes optræden, men synes ikke at kunne finde tid til en date med en ægtefælle. I hvirvelvinden bestående af børneopdragelse, skabe sig en karriere og varetagelse af kirkekaldelser bliver ægteskaber let forsømt og kan sommetider tilmed blive fyldt med konflikt, nag og svigt.

Når par bliver mere opmærksomme på den store indflydelse, deres ægteskab har på deres børn, bliver det tydeligt, hvor langtrækkende fordelene kan være, når et par aktivt søger at nære og styrke deres ægteskab.

Ægteskabets kvalitet påvirker børn

Jeg tror, at de fleste sidste dages hellige par ønsker, at deres ægteskab skal få succes, og jeg er imponeret over graden af forpligtelse over for ægteskabet, som de fleste viser. Generelt tager sidste dages hellige, som indgår i den evigtvarende ægteskabspagt (se L&P 131:2), den pagt alvorligt og vil ofte udholde enorme mængder af kvaler for at bevare deres ægteskab intakt.

Jeg møder imidlertid sommetider ægteskaber, der tilbyder mere stabilitet end kvalitet. Nogle par tænker

fejlagtigt, at hvis de blot afstår fra at skændes foran deres børn, vil deres børn ikke opdage den manglende sammenhæng i ægteskabet. Børn er ekstremt intuitive og har normalt en fornemmelse af, at noget ikke går godt, og det kan føre til dyb usikkerhed. Fravær af konflikter i et ægteskab er en billig erstatning for en sikker sammenhæng.

Forskning i ægteskabers kvalitet og børn viser, at ægteskab af høj kvalitet fremmer en følelse af følelsesmæssig tryghed og fremmer børns generelle velbefindende.² I min kliniske praksis er jeg vidne til, at børn bliver dybt berørt af deres forældres ægteskabelige kvalitet. Dette princip er afspejlet i ordene fra præsident Spencer W. Kimball (1895-1985): »Ægteskab ... drejer sig ikke alene om den øjeblikkelige lykke, men også om evig glæde. Det påvirker ikke alene de pågældende to mennesker, men også deres familier og især deres børn og børnebørn igennem mange generationer.«³ Jeg forklarer ofte folk, at de ikke blot skaber deres eget ægteskab, men faktisk også deres børns og børnebørns ægteskab.

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har yderligere udtalt: »Svækkelsen af opfattelsen af, at ægteskabet er varigt og dyrebart, har langtrækkende konsekvenser. Påvirket af deres egne forældres skilsmisse eller af populære forestillinger om, at ægteskabet er en lænke, der forhindrer opfyldelse af ens personlige drømme, er der nogle unge, der skyr ægteskabet. Mange af dem, der gifter sig, forpligter sig ikke fuldt ud, men er parate til at flygte ved den første alvorlige udfordring.«⁴

Som ægteskabsterapeut kan jeg bekræfte, at voksne, hvis forældre er skilt eller havde et ægteskab af lav kvalitet, ofte taler om usikkerheden omkring deres egne evner til at nære og med succes gennemføre et langvarigt forhold. De er ofte hyperfølsomme over for enhver uenighed i ægteskabet og går langt for at undgå konflikter, hvilket til tider kan begrænse nærheden i ægteskabet. Det er ikke ualmindeligt for mig at se voksne græde, når de mindes den følelsesmæssige smerte, de oplevede ved at se deres egne forældres ægteskab gå ned ad bakke og blive opløst. Tilliden til ægteskabet formindskes i husstande med dårlig kvalitet i ægteskabet.

Vælg at forbedre kvaliteten i ægteskabet

Forbedring af kvaliteten i ægteskabet handler meget om at vælge. Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum har bekræftet, at »et forelsket par kan vælge et ægteskab af højeste kvalitet eller en ringere udgave, der ikke vil holde.«⁵

Den kendte ægteskabsterapeut og -forsker William J. Doherty har skrevet om betydningen af at kombinere forpligtelse med hensigter eller med andre ord gøre en aktiv indsats for at forbedre forholdet i ægteskabet: »Selv om vi har en ufravigelig forpligtelse over for vores partner, er de fleste af os blinde for, hvordan vi mister vores ægteskab ved en langsom erosion, hvis vi ikke konstant gøder jorden ... Forpligtelse uden hensigter leder til et stabilt, men stillestående ægteskab.«⁶ Talrige par giver udtryk for stor forpligtelse og stabilitet, men gør ikke meget om noget for at prøve aktivt at gavne deres ægteskab. Det er nedslående at se værdifuld ægteskabelig kapital forblive uudnyttet.

Elsk din ægtefælle

Da den tidligere hovedpræsident for Unge Piger Elaine S. Dalton holdt en tale og foreslog, at det vigtigste, en far kunne gøre for sin datter, var at »elske hendes mor,«⁷ gik erkendelsen rent ind hos mig, at det var mig og ikke min mand, der havde brug for at høre talen. Han havde meget mere bevidst kommunikeret til mine børn, hvor meget han elskede mig, end jeg havde gjort den anden vej. Jeg tænkte på de utallige gange, hvor jeg var kommet ind i et værelse, og min mand havde spurgt en af mine børn: »Ved du hvad?«, hvortil en ville svare: »Jeg ved det godt ... du elsker mor,« eller »Jeg ved det godt ... mor er din bedste ven« eller »Jeg ved det godt ... mor er din drømmepige« eller mange tilsvarende udtalelser, som han havde banket fast gennem årene. Jeg forstod, at den umådelige tryghed, jeg følte i mit ægteskab, og som jeg havde taget for givet, var et direkte resultat af min mands gavmildhed med at udtrykke sin kærlighed, beundring og respekt for mig til vore børn.

Betydningen af søster Daltons instruktion bliver understreget af profeten Jakob i Mormons Bog. Mens han irettesatte nefitterne for deres ugudelighed, påpegede han som kontrast, at lamanitternes »mænd elsker deres hustruer, og

ÆGTESKABETS POTENTIALE

»Ægteskabet medfører større mulighed for lykke end noget andet forhold mellem mennesker. Alligevel er der nogle ægtepar, som ikke opnår deres fulde potentiale. De lader romantikken ruste, de tager hinanden for givet, og tillader andre interesser eller forsømmelser at overskygge og tilsløre visionen om, hvordan deres ægteskab kunne være. Ægteskaber ville være lykkeligere, hvis de blev nærere med større omtanke.«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostels Kvorum, »At nære ægteskabet«, Liahona, maj 2006, s. 36.

deres hustruer elsker deres mænd; og deres mænd og deres hustruer elsker deres børn« (Jakob 3:7), hvilket understreger, at Herren betragter dette som meget betydningsfuldt.

Homefront, Kirkens public service tv-reklamer havde et populært indslag, der hed »By the Hour« (pr. time), hvori en lille dreng prøver at få sin arbejdende fars opmærksomhed. På et tidspunkt siger faderen: »Hvis far ikke arbejder, får far ingen penge«, hvortil moderen tilføjer: »Folk som far arbejder så meget, at de betaler ham for det.«⁸ Det er et af mine yndlingsindslag, fordi moderen undgår en almindelig og ueffektiv situation, hvor en forælder træder ind og støtter et barn ved at skælde ud på den fraværende forælder. Det medfører typisk, at den anden forælder forsvarer sig, og at barnet føler sig usikker. Med en positiv og strategisk udtalelse støtter moderen i reklamen både faderen og barnet. Jeg er overbevist om, at hvis flere forældre ændrer deres samtaler, så de ligner denne mere, vil den overordnede kvalitet i ægteskabet og i familien forbedres.

Forslag til at forbedre kvaliteten i ægteskabet

Den gode nyhed om at forbedre kvaliteten i ægteskabet er, at selv små ændringer potentielt kan have omgående virkning. Her er nogle forslag:

Formuler og fortæl om, hvordan I ønsker, at jeres ægteskab ser ud om 5, 10 eller 20 år. Jeg er altid overrasket over, hvor mange ægtepar der ikke taler om, hvilken slags ægteskab de ønsker. Sådant en samtale placerer ægteskabet midt på scenen og leder par i retning af aktive forbedringer i ægteskabet og forpligtelser for fremtiden.

Skriv et positivt minde i ægteskabet ned og fortæl om et positivt minde i ægteskabet.

Negative følelser har en tendens til at absorbere alt, så de ofte skubber alt håb ud. Når folk tænker på og taler om positive minder, skaber de plads til at føle håb igen.

Fortæl et minde om et tidspunkt, hvor I overvandt en udfordring sammen. For et gift par er det at mindes sådanne situationer en måde at nå frem til enighed.

Skab små, men meningsfulde ritualer til tidspunkter, hvor I går hver til sit, og til, når I ses igen. Det virker måske intuitivt, men par glemmer ofte betydningen, som et forudsigteligt kys, kram eller mundtligt udtryk kan have i at skabe positivitet i ægteskabet hen over tid.

Introducer et element af noget nyt i jeres dating. Der er undersøgelser, der støtter, at ægtepar, som bevidst dater ved at søge nye oplevelser, ofte opnår en forbedret kvalitet i forholdet. Det kræver kreativitet og indsats, ikke penge.

Fortæl regelmæssigt jeres børn, hvad I beundrer ved jeres ægtefælle. Dette er min favorit. Når ægtepar i terapi følger op på dette forslag, rapporterer de om omgående og positive resultater.

Søg aktivt opløftende hjælpekilder til at forbedre forholdet i ægteskabet. Det omfatter bøger og artikler (trykt eller lydbånd), spil, forelæsnings, foredrag, workshop, konferencer osv.

Spørg ofte hinanden, om I er mere eller mindre knyttede sammen som par end før og drøft, hvad I kan gøre for at mindske afstanden. Det kan gøres dagligt, ugentligt eller tilmed månedligt, og det skaber en mulighed for på ny at fokusere på ægteskabet.

Rådfør jer om nødvendigt med jeres biskop for at få adgang til professionelle hjælpekilder. Af forskellige grunde udsætter folk ofte at søge hjælp. Jeg kan ikke tælle det antal

gange, hvor jeg ville ønske et par havde søgt hjælp mange år tidligere, før stor bitterhed har forgiftet deres ægteskab.

Bed. Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, har givet følgende råd: »Bed til at få den kærlighed, der gør det muligt for jer at se det gode i jeres partner. Bed til at få den kærlighed, der får svagheder og fejltagelser til at virke små. Bed til at få den kærlighed, der gør jeres partners glæde til jeres egen. Bed til at få den kærlighed, der ønsker at mindske læsset og lindre sorgen hos din partner.«⁹ Hvis dette måtte synes for svært, kan ægtefæller også bede om at *ønske* at opnå dette.

Vor himmelske Fader ønsker, at vi har lykkelige ægteskaber

Præsident Howard W. Hunter (1907-1995) erklærede, at »det, Jesus lægger sine hænder på, vil leve. Hvis Jesus lægger sine hænder på et ægteskab, lever det. Hvis han får

lov til at lægge sine hænder på familien, lever den.«¹⁰ Jeg er overbevist om, at vor himmelske Fader ønsker, at vi har fremragende ægteskaber af den højeste kvalitet, og at han vil vejlede os i vores indsats for at forbedre disse forhold til gavn for vores familie. Lykkelige ægteskaber bidrager med omfattende velsignelser til os og til vore børn. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTER

1. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. Se E. Mark Cummings og Patrick T. Davies, *Marital Conflict and Children: An Emotional Security Perspective*, 2010.
3. *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 197.
4. Dallin H. Oaks, »Skilsmisse«, *Liahona*, maj 2007, s. 70
5. Russell M. Nelson, »Celestialt ægteskab«, *Liahona*, nov. 2008, s. 92.
6. William J. Doherty, *Take Back Your Marriage: Sticking Together in a World That Pulls Us Apart*, 2. udg., 2013, s. 8, 9.
7. Elaine S. Dalton, »Elsk hendes mor«, *Liahona*, nov. 2011, s. 77.
8. Se »By the Hour« (video), *Homefront* tv-reklamer, lds.org/media-library/video/homefronts.
9. Henry B. Eyring, »Vores fuldkomne eksempel«, *Liahona*, nov. 2009, s. 71.
10. Howard W. Hunter, »Studium af skrifterne«, *Den danske stjerne*, maj 1980, s. 100-101.

Ældste Bruce C. Hafen

Tjente som medlem af De
Halvfjerds fra 1996 til 2010

Templet OG ægteskabets

NATURLIGE ORDEN

Dette er den anden af to artikler skrevet af ældste Hafen, der bidrager til at fejre 20-året for »Familien: En proklamation til verden«. Den første artikel blev trykt i Liahona i august 2015.

Når en forvirret kultur forvirrer os om, hvad ægteskab betyder, kan vi alt for hurtigt opgive hinanden og os selv. Men der er håb. Templets evige mønster kan hjælpe os til at overvinde det moderne kaos.

Hver gang vi besøger templet, viser ordinancerne os tilbage til universets naturlige orden, og herunder ægteskabets naturlige orden. Som sømanden forud ser vi mod himlen for at pejle vores position – og det gør vi i templet. Den sidste dages hellige forsker Hugh Nibley skrev:

»Templet er bygget, så det repræsenterer de organiserende principper i universet. Det er skolen, hvor mennesker lærer om dette ...

Det jordiske tempel er midtpunktet for alt ... hvorom alle de himmelske bevægelser roterer, det knob, der binder jord og himmel sammen.«¹

Således har templet kraft til at indprente Guds naturlige love om ægteskab og familieliv i vores hjerte.

Adams og Evas ægteskab

Vi hører først templets lære om ægteskabet i historien om Adam og Eva – den grundlæggende historie i templet. En ven spurgte mig engang: »Hvis Kristus er det centrale i evangeliet og i templet, hvorfor underviser tempelbegaelsen så ikke i beretningen om Kristi liv? Hvad er alt dette om Adam og Eva?«

Templet er det knob, der binder himlen og jorden sammen.

Jeg er nået frem til, at Kristi liv er beretningen om at *give* forsoningen. Beretningen om Adam og Eva er beretningen om at *modtage* forsoningen trods den sommetider formidable modstand i livet på jorden.

Adam og Eva var de første mennesker, som modtog Jesu Kristi forsoning. De var også de første forældre, der oplevede den kærlighed, som et nyt barn bringer, de sjælsudvidende ofre ved at opdrage et barn og smerten ved at se børn bruge deres handlefrihed uklogt.

Lehi fortæller os den læremæssige sammenhæng for at forstå deres oplevelse – og vores. Han fortæller os, at hvis Adam og Eva ikke havde spist fra kundskabens træ, ville de »være forblevet i Edens have ...

Og de ville ingen børn have fået; derfor ville de være forblevet i en tilstand af uskyld uden at have glæde, for de kendte ikke til elendighed; uden at gøre noget godt, for de kendte ikke til synd ...

Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde« (2 Ne 2:22-23, 25).

Så helt paradokst bidrog synd, elendighed og børn til at skabe den sammenhæng til at lære, hvad glæde betyder – en proces, der blev muliggjort ved Jesu Kristi forsoning.

På grund af forsoningen kan vi lære af vore oplevelser uden at blive fordømt af dem. Og at modtage forsoningen, som Adam og Eva gjorde, er ikke blot en lære om at bortviske sorte pletter; det er den centrale lære, der tillader menneskelig udvikling. Altså lod Kristi offer dem ikke vende tilbage til Edens uskyldighed. Det ville være en historie uden handling og uden karakterudvikling. I stedet forlod de haven, holdt fast i hinanden og gik fremad – sammen – ind i den verden, hvor vi nu lever.

Templets primære beretning er helt bevidst historien om et gift par, som hjalp hinanden med at møde konstant modgang i livet. For kun ved at konfrontere den sommetider forfærdelige modstand kunne de lære at forstå sand glæde.

Lad os overveje to konsekvenser af Adam og Evas beretning for vores forståelse af ægteskabet. Den første er genoprettelsens positive syn på faldet. Vi ved, at Adam og Eva valgte klogt i haven, for kun livet på jorden kunne give de nødvendige erfaringer til at opfylde Guds plan

for dem – og for os. I kontrast hertil lærer den traditionelle kristendom, at Evas valg var en tragisk fejl, som nedkaldte Guds vrede over hele menneskeheden. Nogle kristne kirker lærer stadig, at fordi kvinder er døtre af den tåbelige Eva, bør en hustru være *afhængig* af sin mand.

Som en kraftig modreaktion på denne tanke siger de fleste mennesker i dag, at en hustru bør være *uafhængig* af sin mand. Og for at være retfærdige vil de tilføje, at en mand også bør være uafhængig af sin hustru. Men når begge er uafhængige af hinanden, accepterer de kun i dags »ikkebindende forpligtelser«, og folk forlader deres ægteskab, når det ikke er sjovt længere – eller når der kommer problemer.

Hvad er korrekt: Afhængighed eller uafhængighed? Ingen af dem. Det gengivne evangelium – i modsætning til resten af kristendommen – lærer, at Eva og Adams valg i haven ikke var en fejl eller en ulykke, det var snarere en bevidst og tilmed glørværdig del af frelsesplanen. Således ser genoprettelsen Eva – og alle kvinder – som ædle personer, der er fuldstændig ligeværdige med mænd.

Eva er altså ikke afhængig af Adam, og hun er heller ikke uafhængig af ham. Eva og Adam er snarere *gensidigt afhængige* af hinanden. De er »jævnbyrdige partnere«, som skal »hjælpe hinanden« i alt, hvad de gør.²

Bring et sønderknust hjerte til alteret

For det andet fortalte Herren Adam og Eva, da de forlod haven, at de skulle bygge et alter og ofre dyr. Efter mange dage spurgte en engel Adam, hvorfor han bragte slagtofre. Han svarede: »Det ved jeg ikke, ud over at Herren befalede

Eva og Adam er gensidigt afhængige, ligeværdige partnere, som hjælper hinanden i alt, hvad de gør.

mig det.« Så sagde englen til ham: »Dette er et sindbillede på Faderens Enbårnes offer« (Moses 5:6-7).

Derved blev de dyr, Adam og Eva ofrede, symboler, der pegede dem mod Faderens fremtidige, forløsende ofring af sin Søn. Englen lærte dem så, at Kristi offer og forløsningsplanen ville give al deres modgang mening og formål – ja, faktisk for alle deres oplevelser på jorden.

Nogle af os går i dag i templet på samme måde, som Adam og Eva ofrede i begyndelsen – blot fordi vi har fået en befaling om det og uden at vide hvorfor. Enkel lydighed er bestemt bedre end slet ikke at udføre ordinancerne. Men Herren, som sendte englen, må have ønsket, at de vidste hvorfor – og jeg tror, at han ønsker, at *vi* ved hvorfor.

Er tempelordinancerne i dag også »et sindbillede på [den] Enbårne«? Tænk på, hvordan templets altre, ligesom Adam og Evas alter, er altre til bøn, offer og pagter. Tænk på størrelserne af ofre i alle begavelsens pagter.

Siden den tid, hvor Kristus fuldførte sit sonoffer, ofrer vi ikke længere dyr, men vi indgår pagt om at ofre. På hvilken

måde? Kristus underviste nefitterne: »I skal som offer bringe mig et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd« (3 Ne 9:20; se også 2 Ne 2:7).

Dyreofre er et symbol på Faderens offer af Sønnen, men ofret af et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd er et symbol på Sønnens offer af sig selv. Ældste James E. Talmage (1862-1933) fra De Tolv Apostles Kvorum skrev, at »Jesus døde, fordi hans hjerte brast.«³ Som et sindbillede tilbyder vi at ofre os selv – vores eget sønderknuste hjerte – som et personligt offer.⁴ Som ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Et ægte og personligt offer har aldrig bestået i at placere et dyr på alteret. I stedet er det en villighed til at lægge dyret *i os* på alteret og lade det fortære!«⁵

Mens jeg for nylig tjente som præsident for templet i St. George i Utah, skulle jeg til at besegle et ungt par. Da jeg bad dem om at gå til alteret, og brudgommen tog sin brud i hånden, forstod jeg, at de på det offeralter skulle til at lægge deres egne sønderknuste hjerter og angerfulde ånd – et uselvisk offer af sig selv til hinanden og til Gud

som en efterligning af Kristi offer for dem. Og med hvilket formål? For at de gennem et helt liv med ofre for hinanden – det vil sige prøve at leve, som han gjorde – kan blive stadig mere, som han er.

Ved at leve på den måde hver dag, vil de hver især komme Gud nærmere, hvilket også vil bringe dem nærmere hinanden. Således vil efterlevelse af besejlingsordinancens pagter helliggøre ikke blot deres ægteskab, men også deres hjerte, ja, hele deres liv.

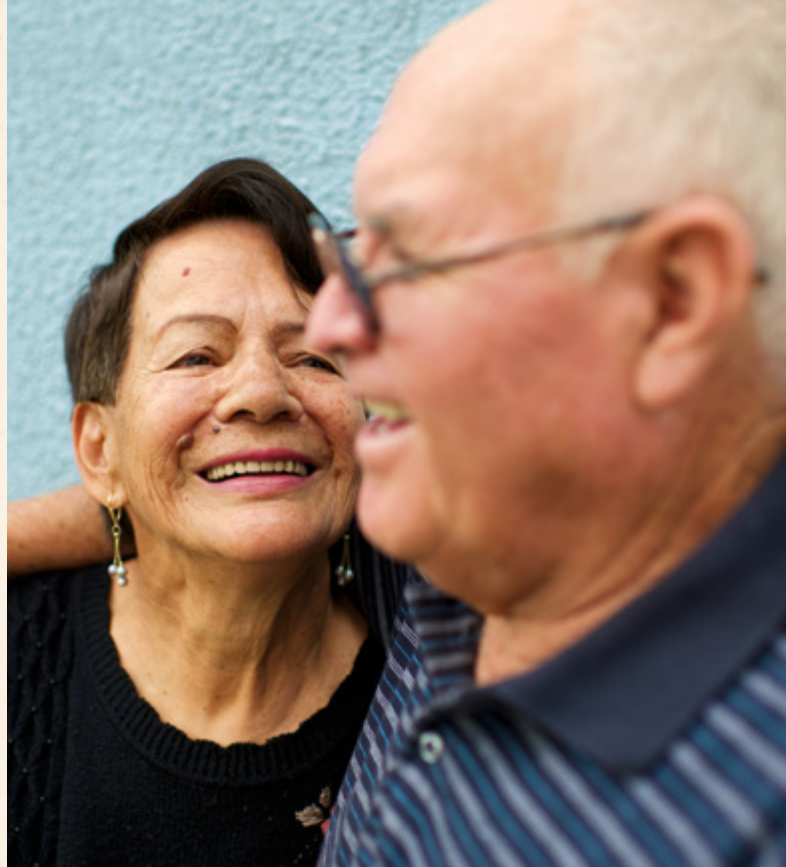
Denne forståelse af ægteskabet er meget anderledes og stærkere end det herskende syn på ægteskabet i dag. Jesus beskrev i sin lignelse om den gode hyrde en daglejer – en, der blev betalt for at passe får. Når ulven kommer, sagde han, lader daglejeren »fårene i stikken og flygter«. Hvorfor flygter daglejeren? Fordi fårene ikke er hans. I modsætning hertil sagde Jesus om sig selv: »Jeg er den gode hyrde ... jeg sætter mit liv til for fårenes« (se Joh 10:11-15).

Mange mennesker i dag betragter et ægteskab som et uformelt arrangement mellem to daglejere. Når en daglejer føler sig truet af en truende ulv, flygter han ganske enkelt. Hvorfor skulle en daglejer risikere komfort og behagelighed, ja, tilmed livet?

Men når vi i vores ægteskab tilbyder et sønderknust hjerte og en angerfuld ånd ligesom den gode Hyrde, da lover vi at give vores liv for fårene i vores pagt, en dag, eller tilmed en time ad gangen. Denne proces inviterer os til uselvisk at påtage os både trængsler og glæder fra vores partner og børn, idet vi på vores egen begrænsede måde efterligner den måde, hvorpå Frelseren påtog sig vore trængsler.

»Tag del i hans trængsler« (L&P 30:6), sagde Herren til Peter Whitmer om hans missionærkammerat Oliver Cowdery. Esajas sagde noget tilsvarende i sin beskrivelse af Kristus og dem, han forløser: »Og han blev en frelser for dem i al deres nød ... han ... bar dem alle fortidens dage« (Es 63:8-9; se også L&P 133:53).

En tempeltjener, hvis hustru døde efter flere års alvorlig sygdom, fortalte mig: »Jeg troede, at jeg vidste, hvad kærlighed var – vi havde haft over 50 velsignede år sammen. Men

først i mit forsøg på at pleje hende de sidste få år erfarede jeg, hvad kærlighed virkelig er.«

Denne mand fandt ved at være en del af sin hustrus trængsler dybtliggende kilder til barmhjertighed i sit hjerte, som en daglejer aldrig ville kende. Summen af sådanne opdagelser producerer den helliggørende proces, hvor vi kan blive som den gode Hyrde – ved at leve og give, som han gjorde. Det er ikke tilfældigt, at den måde at leve på puster en uerstattelig styrke ind i vores kulturs sociale interesser.

Ægteskab og virkelig glæde

En ven spurgte for nylig: »Hvor tæt på fuldkommenhed må vi leve for at modtage de ophøjede løfter i en tempelbesejling?« Ægtefæller kender hinanden så godt, især dem der søger evige velsignelser, at de nogle dage helt ærligt kan undre sig over, om de lever tæt nok på fuldkommenhed – eller om deres ægtefælle gør.

Jeg kan lide svaret i Moronis farvelord: »Hvis I fornægter jer selv al gudløshed og elsker Gud af al jeres kraft, sind og styrke, *da* er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ... kan blive fuldkomne i Kristus« (Moro 10:32; fremhævelse tilføjet). En måde at rense os for *ugudelighed* er at forblive tæt på templet, for i dets ordinancer »tilkendegives *guddommelighedens* kraft« (L&P 84:20; fremhævelse tilføjet).

Desuden betyder at elske »Gud af al [vores] kraft« at elske i det omfang, vores egen enestående, personlige kapacitet kan, ikke efter en abstrakt og uopnåelig målestok for fuldkommenhed.

Når vi fornægter os selv al ugudelighed og ærligt elsker Gud i det omfang, vi kan, kan Kristi fuldkommengørende nåde fuldende processen, der gør os hele. Et brev fra Det Første Præsidentskab fra 1902 har et forslag til, hvordan Kristi samlede offer tilsammen med vores eget samlede offer vil se ud: »Når vi har nået det fuldkomne stadiet i livet, vil personer ikke længere have andre ønsker i livet end at leve i harmoni med [retfærdighed], herunder det, der forenede dem som mand og hustru ... De, der opnår den første eller celestiale opstandelse, må nødvendigvis være rene og hellige, og de vil også have et fuldkomment legeme ... Hver eneste mand og kvinde, som når denne usigelige tilstand i livet, vil være smuk som de engle, der omgiver Guds trone ... for kødets svagheder vil da være blevet overvundet og glemt; og begge [vil] være i harmoni med loven, som forenede dem.«⁶

En kvinde, jeg kender, blev gift for omkring 50 år siden i templet. Efter hun og hendes mand havde fået flere børn, førte hans turbulente liv til deres skilsmisse og hans udelukkelse af Kirken. Derefter opgav hun sit eget medlemskab af Kirken og valgte nogle tornefyldte veje. Senere døde hendes tidligere mand. Jeg mødte hende, da hendes datter tog hende med til mit kontor for at undersøge, om moderen nogensinde kunne komme tilbage til templet.

Templets evige mønster kan hjælpe os til at overvinde det moderne kaos.

Efter en fredfuld samtale om, hvordan vi kan lære af vores erfaring uden at blive fordømt af den, drøftede vi processen med omvendelse, gendåb og gengivelse af tempelvelsignelser. Derpå fortalte jeg hende, at gengivelsesordinansen også ville gengive hendes tempelbesegling. Var hun klar til det?

Datteren talte først. »Jeg har en bipolar lidelse,« sagde hun. »Min søn har også en bipolar lidelse. Vi ved langt mere om den lidelse, end vi gjorde før, og vi får medicin, som hjælper. Når jeg ser tilbage, så tror jeg, at min far også havde det, og det har sikkert påvirket mange af vanskelighederne i vores familieliv. Jeg fordømmer ham ikke i dag.«

Moderen svarede blidt: »Hvis jeg virkelig kan komme tilbage til templet en dag, er jeg klar til, at min besegling bliver gengivet.«

Mens jeg så dem gå ned ad gangen, forstod jeg, at templet og profeten Elias' beseglingsmagt er kilder til forligelse, som ikke blot vender børns og forældres hjerte til hinanden, men også vender ægtefællers hjerte til hinanden. Jeg fik senere at vide, at moderen var blevet gendøbt.

Jeg vidner om, at den ægteskabsorden, som Gud gav til Adam og Eva, er alt det værd, det måtte kræve – for at finde den, opbygge den og fastholde den i vores liv. Jeg vidner også om, at ægtefæller, som prøver at leve som den gode Hyrde, vil finde og vil give hinanden et liv i større overflod med virkelig glæde. ■

Fra talen »Marriage, Family Law, and the Temple« holdt ved det årlige foredrag for J. Reuben Clark Law Society i Salt Lake City den 31. januar 2014.

NOTER

1. Hugh Nibley, *Eloquent Witness: Nibley on Himself, Others, and the Temple*, i *The Collected Works of Hugh Nibley*, 19 bd., 2008, 17:312, 313; se også *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bd., 1992, »Meanings and Functions of Temples«, 4:1458-1459.
2. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 699.
4. »Og på ét sted var der samlet en utallig skare af ånder af de retfærdige, som havde været trofaste i vidnesbyrdet om Jesus, mens de levede som dødelige, og som havde bragt slagtofre som et sindbillede på Guds Søns store offer og havde lidt trængsler i deres forlørsers navn« (L&P 138:12-13).
5. Se Neal A. Maxwell, »Fornægt jer selv alt, hvad der er ugudeligt«, *Stjernen*, juli 1995, s. 69; fremhævelse tilføjet.
6. Joseph F. Smith, John R. Winder og Anthon H. Lund, brev til Christine Eggleston, 28. jan. 1902, SDH-kirkens historiske bibliotek.

Kirkens håndbøger

DEN SKRIFTLIGE ORDEN

Når vi følger håndbøgerne og anvender den kollektive visdom, de indeholder, vil Herren hjælpe os og dem, vi tjener, til at blive fuldkomne »i ham«.

Som hjemvendt missionær og travlt optaget med familie og mit eget firma blev jeg kaldet som præsident for en rimelig stor gren med mange trofaste og modne medlemmer. Følte jeg mig forberedt, oplært og uddannet til at begynde at tjene? Nej! Jeg havde gode rådgivere, som jeg kunne drøfte tingene med. Men var deres hjælp nok? Nej!

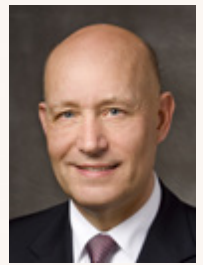
Herren forventer, at »hver mand lære[r] sin pligt« (L&P 107:99), og han forventer, at vi »gem[mer] ... [Guds] ord i [vores] sind« (L&P 84:85). Derefter forventer han, at vi stoler på Helligåndens inspiration – den særlige gave, der er givet til alle medlemmer med løftet om vedvarende vejledning og åbenbaring.

Når jeg tænker tilbage på den kaldelse og andre kaldelser, indser jeg, at udover Helligånden og skrifterne var det, som virkelig hjalp mig, Kirkens håndbøger! De var en skat fyldt med oplysninger – en vejledning til min første oplæring og et værdifuldt opslagsværk undervejs.

Hvorfor har vi brug for Kirkens håndbøger?

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Selv om håndbøgerne ikke nyder samme status som skriften, repræsenterer de imidlertid de nyeste fortolkninger og retningslinjer for forretningsgange fra Kirkens højeste myndighed.«¹ Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum tilføjede, at den myndighed – Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum – består af mænd med »modenhed, erfaring og lang tids forberedelse.«²

Når jeg tænker tilbage på min kaldelse som grenspræsident, indser jeg, at udover Helligånden og skrifterne var det, som virkelig hjalp mig, Kirkens håndbøger!

Ældste
Per G. Malm
De Halvfjerds

SIKKERHED I HÅNDBØGERNE

»Hvad enten I har været medlem af Kirken hele jeres liv eller er et relativt nyt medlem, konsulterer I håndbogen, når I er usikre på nogle retningslinjer eller en procedure. I tror måske, at I ved, hvordan I skal gribe situationen an, hvor I i virkeligheden kan være på afveje. Der er sikkerhed i håndbøgerne.«

Præsident Thomas S. Monson, »Indledende bemærkninger«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere, 2010.*

Således afspejler Kirkens håndbøger den kollektive visdom, der kommer fra profeternes og apostlenes afprøvede erfaringer. Den visdom lærer os den bedste måde på over tid at opnå gode resultater i udførelsen af Kirkens mission. Herren har givet os følgende råd: »Søg flittigt, og lær hinanden visdomsord; ja, søg visdomsord i de bedste bøger« (L&P 88:118; 109:7). Visdommen i håndbøgerne kan bestemt betegnes som »de bedste bøger«.

Håndbøgerne hjælper os med holde retningslinjer, procedurer og programmer

Præsident Thomas S. Monson har erklæret, at uden håndbøgerne »ville [det] være nærmest umuligt at bevare Kirkens enhed omkring retningslinjer, procedurer og programmer.« Han tilføjede: »Gennem årene har vi måttet korrigere mange forsøg fra velmenende ledere på at ændre nogle af Kirkens programmer.«

Præsident Monson sagde, at hvis lederne ikke følger procedurerne, »må vi i Det Første Præsidentskab stadfæste handlingen eller få

den gjort igen.« Hvis vi ignorerer håndbøgerne, kan vi med andre ord ende med at øge Det Første Præsidentskabs arbejdsbyrde.

»Næsten alle tilfælde ville ikke forekomme,« sagde han, »hvis lederne blot ville læse, forstå og følge håndbogen ... Der er sikkerhed i håndbøgerne.«³

Præsident Monson tilføjede, at uanset hvilken lederkaldelse vi har, så indeholder håndbøgerne en skat af oplysninger og vejledning, der kan hjælpe os til at administrere effektivt, forstå Kirkens rette funktion, lære og udføre vore pligter (se L&P 107:99) og forberede os på kommende lederstillinger.

Håndbøgerne underviser i det, der er vigtigt

Håndbøgerne underviser i, at selvom »forældre har et vigtigt ansvar for at hjælpe deres børn med at forberede sig på at vende tilbage til vor himmelske Fader« sørger Frelserens kirke »for organisationen og midlerne til at undervise alle Guds børn i Jesu Kristi evangelium.« Håndbøgerne underviser også i, at Kirken »sørger for præstedømmets myndighed til at forvalte frelsens og ophøjelsens ordinancer til alle, som er værdige og villige til at acceptere dem.«⁴

Den doktrinerede ramme for forvaltning af Kirken findes i de tre første kapitler af *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*:

1. Familien og Kirken ifølge Guds plan
2. Præstedømmets principper
3. Ledelse i Jesu Kristi Kirke

Vi bør omhyggeligt studere disse tre kapitler. De minder os om, at Kirken »blev organiseret af Gud for at fremme hans værk med at tilvejebringe frelse og ophøjelse for sine

børn.«⁵ Det sker gennem aktiviteter, muligheder og programmer til at tjene, velsigne og sørge for personlig udvikling, der fokuserer på det guddommeligt udpegede ansvar, som støtter og styrker den enkelte og familien.

»Disse ansvar omfatter at hjælpe medlemmer med at efterleve Jesu Kristi evangelium, indsamle Israel gennem missionering, udvise omsorg for de fattige og trængende samt at sørge for frelse af de afdøde ved at opføre templer og udføre stedfortrædende ordinancer.«⁶

Når vi forstår denne doktrineramme, bliver formålet og rollen for alle kaldelser i Kirken tydelig: »Præstedømme- og organisationsledere samt undervisere stræber efter at hjælpe andre med at blive Jesu Kristi sande tilhængere. Kirkens organisationer og programmer eksisterer [desuden] for at velsigne den enkelte og familien og er ikke et mål i sig selv.«⁷

Håndbøgerne er baseret på skrifterne, deriblandt Frelserens formaning til Peter: »Og når du engang vender om, så styrk dine brødre« (Luk 22:32).

Håndbøgerne fremmer åbenbaring

Da en biskop skulle hjælpe et mindre aktivt medlem tilbage til Kirken, gennemlæste han kapitlet om kirkedisciplinering i *Håndbog 1: Stavspræsidenter og biskopper*. Da biskoppen havde talt med sin stavspræsident, besluttede han sig for at sammenkalde et disciplinærråd.

»Vi mødtes på forhånd som biskopråd og gennemgik håndbogen for at minde os selv om de rette procedurer og for at finde relevante punkter til sagen,« fortalte biskoppen. »Vi mærkede stærkt Herrens Ånd, som hjalp os, idet vi talte med medlemmet.«

Håndbøgerne er baseret på skrifterne, deriblandt Frelserens formaning til Peter: »Og når du engang vender om, så styrk dine brødre« (Luk 22:32).

Senere da biskoprådet havde bedt om Herrens hjælp, følte en af rådgiverne sig tilskyndet til, at de igen skulle læse de relevante afsnit af *Håndbog 1* højt. Da de var færdige, spurgte biskoppen hver rådgiver om hans anbefaling.

»Biskop, du bliver måske overrasket, men det her er, hvad jeg føler,« sagde førsterådgiveren, da han gav sin anbefaling. Andenrådgiveren følte det samme, og det gjorde biskoppen også.

»At læse håndbogen for hinanden gav Ånden mulighed for at oplyse vores sind,« mindes biskoppen. »Principperne bliver tydeligere for den relevante situation, og vi blev hver især vejledt til det samme svar. Vi var godt forberedt til at give det rette råd for at hjælpe vores kære bror tilbage til Kristus.«

Som biskoprådet opdagede, kan de instruktioner, der findes i Kirkens håndbøger, »gøre det lettere at modtage

Når vi følger håndbøgerne og anvender den kollektive visdom, de indeholder, vil Herren hjælpe os og dem, vi tjener, til at blive fuldkomne »i ham« (Kol 2:10).

åbenbaringer, hvis de bruges til at opnå en forståelse af principper, retningslinjer og procedurer, der skal anvendes, mens man søger Åndens vejledning.«⁸

Håndbøgerne hjælper os med at velsigne dem, vi tjener

Når vi læser, forstår og følger håndbøgerne, bliver de en velsignelse for dem, vi tjener.⁹ En ændring i retningslinjerne i *Håndbog 2* hjalp for eksempel en biskop med at velsigne og styrke en far, der ikke troede, at han ville være i stand til at ordinere sin 12-årige søn til Det Aronske Præstedømme.

I kapitel 20 står der: »Biskopper og

stavspræsidenter kan efter skøn ... tillade præstedømmebærere, der ikke fuldt ud er tempelværdige, at udføre og deltage i nogle ordinancer og velsignelser,« deriblandt dåb og ordination til Det Aronske Præstedømme.¹⁰ Denne far troede ikke, at han kunne ordinere sin søn uden en tempelbefaling. Men hans biskop, »som vejledt af Ånden,«¹¹ gav ham tilladelse efter et interview.

»Den oplevelse blev et vendepunkt i hans liv,« fortalte hans nuværende biskop. »Det blev en del af processen med at blive værdig til at komme i templet, blive beseglet til sin hustru i templet og få deres børn beseglet til dem.«

Fleksibilitet og tilpasning – inden for rimelighedens grænser

Overensstemmelse i Kirkens principper, retningslinjer og procedurer »bringer Helligåndens indflydelse ind i lederes og medlemmers tilværelse,« sagde ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum.¹² Men i en verdensomspændende kirke, hvor medlemmerne møder forskellige politiske, sociale og økonomiske omstændigheder, kan nogle grene og menigheder mangle medlemmer, ledelse og ressourcer til at have Kirkens fulde program. Andre enheder kan stå over for problemer med hensyn til sikkerhed, transport, kommunikation og familiernes økonomiske omstændigheder.

Kapitel 17 i *Håndbog 2* tydeliggør »hvor overensstemmelse er

påkrævet« og »omstændigheder, som kan berettige lokal tilpasning« i forhold til organisationernes bemanning og programmer og i formatet og hyppigheden af lederskabsmøder og aktiviteter. Tilpasning bør selvfølgelig kun foregå, når lederne har søgt vejledning fra Helligånden.¹³

Når de gør det, kan »alle menigheder, uanset størrelse og omstændigheder ... opleve det samme rige mål af Herrens Ånd.«¹⁴

Den skriftlige orden

Håndbøgerne indeholder det, som vi kunne kalde »den skriftlige orden«.

Håndbog 1, til biskopper og stavspræsidenter, beskriver »stavspræsidenters og biskoppers generelle ansvar og indeholder detaljerede oplysninger om retningslinjer og procedurer«¹⁵ om alt fra templer, ægteskab og missionering til velfærd, kirke-disciplinering og økonomi.

Håndbog 2, til alle kirkeledere (findes på LDS.org), begrænser det komplekse i Kirkens programmer og giver som nævnt tidligere mulighed for fleksibilitet og lokale tilpasninger. Den »er en vejledning for medlemmer af menigheds- og stavsråd«¹⁶ og organisationerne i forvaltningen af Kirken og dens arbejde med frelse.

Den kollektive visdom, der findes i håndbøgerne, er organiseret på en måde, så den er nemmere at få adgang til og skabe en sand stemning af tjeneste, som burde eksistere i alle menigheder og stave i Frelserens kirke. Men for at få adgang til den visdom må vi studere håndbøgerne, lære af dem, udleve deres principper og sætte handling bag disse principper! Resultatet vil blive lys, forståelse og den langvarige velsignelse ved at opdage den bedste måde at tjene vore søskende på.

Med hensyn til vores tjeneste i Kirken har præsident Dieter F. Uchtdorf fra Det Første Præsidentskab sagt følgende: »Når vi åbner vore arme og hjerter for andre i kristuslignende kærlighed, sker der noget vidunderligt med os. Vores egen ånd heles, lutres og styrkes. Vi bliver gladede, mere fredfyldte og mere modtagelige over for Helligåndens hvisken.«¹⁷

Håndbøgerne hjælper os til at se hele billedet

Under aprilkonferencen 2015 fortalte ældste Rafael E. Pino historien om, hvordan en af hans sønner blev frustreret, da han lagde et puslespil. »Han lærte til sidst at lægge puslespillet,« mindes ældste Pino, »da han forstod, at hver lille brik havde sin plads i det endelige billede.«¹⁸

I enhver kaldelse i Kirken giver håndbøgerne på samme måde som billedet uden på puslespilkassen os en vision – det endelige billede. Det billede vil vejlede os og giver os en bedre forståelse af det, som Herren ønsker, at vi skal opnå i hans tjeneste. Når vi følger håndbøgerne og anvender den kollektive visdom, de indeholder, vil Herren hjælpe os og dem, vi tjener, til at blive fuldkomne »i ham« (Kol 2:10).

Håndbøgerne vil forblive en integreret del af forvaltningen af Kirken og velsigne medlemmer og ledere uanset fremtidige ændringer i format og indhold. Som præsident Henry B. Eyring, førsteråd giver i Det Første Præsidentskab, har sagt, bliver håndbøgerne »en skat for jer, når I anvender den som en hjælp til at lede andre til at vælge vejen til det evige liv. Det er [deres] formål.«¹⁹ ■

NOTER

1. Dallin H. Oaks, »Overblik over de nye håndbøger«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 2010, www.lds.org/broadcasts/archive/worldwide-leadership-training/2010/11?lang=dan.
2. Russell M. Nelson, »Opretholdelse af profeten«, *Liahona*, nov. 2014, s. 75.
3. Thomas S. Monson, »Indledende bemærkninger«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 2010.
4. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 1.1.4; 1.1.5.
5. *Håndbog 2*, 2.2.
6. *Håndbog 2*, 2.2.
7. *Håndbog 2*, 1.2.2; 1.4.
8. *Håndbog 1: Stavspræsidenter og biskopper*; s. v; *Håndbog 2*, s. v; fremhævelse tilføjet.
9. Se Thomas S. Monson, »Indledende bemærkninger«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 2010.
10. *Håndbog 2*, 20.1.2.
11. *Håndbog 2*, 20.1.2.
12. Quentin L. Cook, »Udvalgte principper fra de nye håndbøger«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 2010.
13. Se *Håndbog 2*, 17.1; 17.2.
14. *Håndbog 2*, 17.
15. *Håndbog 1*, s. v.
16. *Håndbog 2*, s. v.
17. Dieter F. Uchtdorf, »I er mine hænder«, *Liahona*, maj 2010, s. 75.
18. Se Rafael E. Pino, »Evangeliets evige perspektiver«, *Liahona*, maj 2015, s. 117-118.
19. Henry E. Eyring, »Budskab fra Det Første Præsidentskab«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 2011, www.lds.org/broadcasts/article/print/worldwide-leadership-training/2011/02/first-presidency-message-handbooks-revelations-and-treasures?lang=dan.

ALDRIG ALENE

Norman C. Hill

Præsident, Accra Vest-missionen i Ghana (2013 til 2016)
og Freetown-missionen i Sierra Leone (2014-2015)

Hvordan ville Kirken klare sig, hvis jeres land, som stadig var ved at komme sig efter en borgerkrig, blev ramt af en dødbringende virus og derpå blev isoleret fra alle andre lande på grund af den sygdom? Hvad ville I gøre, hvis missionærerne, bortset fra lokale missionærer, blev trukket ud, ikke blot én gang, men gentagne gange.

Hvis I bor i Sierra Leone i Vestafrika, ville I stole på Herren og se Kirken blomstre alligevel. I ville se lokale ledere højne deres kaldelser. I ville se medlemmer styrke hinanden, missioneringen fortsætte og troen overvinde frygt.

Stabil vækst

Trods borgerkrigen fra 1991 til 2002 har Sierra Leone set stabil vækst i antallet af medlemmer af Kirken. Fuldtidsmissionærer ankom første gang til dette land syd for Sahara i maj 1988. To år efter blev et distrikt dannet. På forskellige tidspunkter i 1990'erne blev missionærerne trukket ud på grund af krigen, men lokale medlemmer holdt Kirken gående, og den voksede. I 2007 blev Freetown-missionen i Sierra Leone, som omfattede Liberia, dannet. I december 2012 dannede ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum en stav i Sierra Leones hovedstad Freetown. Det var stav nr. 3.000 i Kirken.

Kamp mod ebola

Så kom ebola. Udbruddet af hæmoragisk feber forårsaget af den virus begyndte i Guinea i marts 2014. Den kom til Sierra Leone i maj og spredte sig hurtigt. Fuldtidsmissionærer blev sendt andre steder hen, og missionspræsidenten i Ghana blev bedt om også at tjene som missionspræsident i Sierra Leone – mens han forblev i Accra.

»Da missionærerne var rejst, var vi bekymret over at være overladt til selv at klare os,« sagde distriktspræsidenten i Kenema Jonathan Cobinah. »Men samme uge fik vi et brev fra det vestafrikanske områdepræsidentskab, der forsikrede os om, at det ikke ville ske.« Fra da af modtog de 13.000 medlemmer i Sierra Leone støtte fra området, og mens internationale organisationer forberedte sig til at yde nødhjælp, arbejdede Kirkens velfærdstjeneste og nødhjælp på at finde partnere blandt forskellige internationale organisationer for at imødekomme samfundets behov (se øverst på side 38).

»I løbet af nogle få dage havde vi en videokonference med den missionspræsident, der havde fået tildelt vores område,« sagde præsident Cobinah. »Han fortalte os, at Kirkens møder og aktiviteter skulle afholdes med omtanke for at undgå smitte med sygdommen, men ellers kunne vi fortsætte, som vi havde gjort hidtil.«

For at forhindre yderligere spredning af sygdommen udstedte Sierra Leones præsident et nationalt

I SIERRA LEONE

Trods sygdom, isolation og vedvarende følger af krig ved sidste dages hellige i dette afrikanske land, at vor himmelske Fader erindrer dem.

Sidste dages hellige er forblevet trofaste i at studere og fortælle om evangeliet og holde møder i hjemmene, når det var nødvendigt for at undgå at sprede ebola. Til højre: Rengøringsmaterialer leveret i plasticpande bidrog til at bekæmpe udbredelsen af den dødelige virus.

SAMARBEJDE

Kirken har foruden timelig hjælp til sine medlemmer også rakt ud for at bekæmpe ebola i mange lokalsamfund, hvor der ikke bor sidste dages hellige. Kirken har gennem sin humanitære organisation samarbejdet med forskellige grupper for at bidrage

med nødhjælp i syv lokale projekter. Takket være dette samarbejde har lokalsamfund, der er ramt hårdt af ebola i Liberia, Sierra Leone og Mali, modtaget mad, sengetøj, hygiejnematerialer og -instruktioner, medicin og sundhedsforsyninger samt beskyttelsestøj til behandlere af ebola.

udgangsforbud, som skulle begynde nogle få dage efter. Under udgangsforbuddet skulle alle borgere forblive indendørs. De fleste mennesker måtte klare sig med den mad, de havde i deres hjem.

I sidste øjeblik

Heldigvis var Det Vestafrikanske Område, blot få uger før udgangsforbuddet blev bekendtgjort, begyndt i samarbejde med Kirkens hovedsæde at godkende levering af rengøringsmidler til alle 7.800 sidste dages hellige familier i Sierra Leone foruden en 50 kg sæk ris og flere liter madlavningssolie til flere end 2.500 SDH-familier efter behov. Uden kendskab til det kommende udgangsforbud hastede lokale kirkeledere med at levere disse forsyninger.

»Det er svært at forklare det presserende behov, som vi følte dengang,« mindes Sahr Doe, der var særlig assistent til missionspræsidenten. »Den weekend, hvor fordelingen af forsyningerne blev godkendt, fandt vi ud af, at et bestemt område måske ville komme i karantæne. Det ville gøre det meget svært at levere forsyninger, så vi arbejdede døgnet rundt på at læsse lastbiler og få dem af sted til grene overalt i landet. I en by ankom forsyningerne kun timer, før adgangsrestriktionerne trådte i kraft. Over hele landet fik vi leveret forsyningerne lige før udgangsforbuddet. Det var en velsignelse for os alle og et nutidigt mirakel.«

Udbruddet af ebola medførte voldsom arbejdsløshed. »Jeg havde næsten mistet håbet,« sagde søster Sai Kamaia fra Allentown Gren, der er mor til tre og lever af at handle med varer på markedet. »Alle mine penge var blevet brugt i september, allerede før udgangsforbuddet. Folk var bange for at handle. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre.«

Ligesom andre græd hun glædestårer, da hun modtog forsyninger fra Kirken.

»Som enke og familieoverhoved føltes det så godt, at Kirken kunne hjælpe os,« sagde søster Mary Margay fra Kissy 2. Gren. »Vi spekulerede på, hvor vi kunne bo under udgangsforbuddet. Vi følte os helt overvældet over, at vi kunne forblive hjemme og havde mad at spise.«

Som kirkemedlemmer overalt stræber de hellige i Sierra Leone efter at være selvhjulpne. Men i denne uventede periode med behov ankom forsyningerne i sidste øjeblik for mange, som ikke havde andre muligheder. »Denne hjælp i rette tid lod de hellige her vide, at de aldrig vil stå alene,« sagde Mariatu Browne, den nationale informationsschef. Under karantænen delte de sidste dages hellige også deres forsyninger med naboer og velsignede mange, som ellers ville have meget lidt eller ingenting.

I Herrens hånd

Desværre var det eneste problem ikke at undgå sult. Nogle sidste dages hellige fik sygdommen. Simon Kamara fra Teko Road Gren, som kun havde været medlem af Kirken i et år, så sin hustru og søn dø af ebola. Så blev han også smittet.

»Mit liv er i Herrens hånd,« sagde han, mens han var indlagt på et behandlingscenter. »Som enhver far ønsker jeg det bedste for mine børn. Men nu, hvor jeg har fundet evangeliet og forstår frelsesplanen, har jeg håb for mig selv og min familie, uanset hvad der sker.« Trods gode tegn på helbredelse i begyndelsen døde bror Kamara. Hans overlevende børn savner deres forældre meget, selv om der bliver sørget godt for dem af medlemmer og venner, og de klarer sig godt nu.

Til venstre: Ris, olie og rengøringsmaterialer ankom i sidste øjeblik for mange, som ikke havde andre muligheder. Under karantænen delte de sidste dages hellige deres forsyninger med naboer og velsignede mange, som ellers ville have meget lidt eller ingenting. Herover: Dåb i Naije Town Gren.

Et personligt mirakel

Søster Haju Julloh fra Waterloo Gren er sygeplejerske. Hun passede de syge og var dagligt udsat for smittefare. Da antallet af patienter steg, blev beskyttelsesdragterne på hospitalet, hvor hun arbejdede, nogle gange ikke vasket og rensset tilstrækkeligt grundigt. Kort tid efter hun tilsluttede sig Kirken i august 2014, blev søster Julloh testet positiv for ebola og sat i karantæne i sit hjem.

»Jeg kunne ikke gå i kirke, så grenens medlemmer ringede og opmuntrede mig,« fortæller hun. »Jeg var begrænset til at være i mit værelse, så jeg besluttede at koncentrere mig om at studere Mormons Bog. Jeg læste om de mange åndelige oplevelser, herunder mirakler, der skete for almindelige mennesker som mig. Jeg ønskede et mirakel, men vidste ikke, om jeg burde spørge. Jeg blev ved med at læse og tale med venner i telefonen om det, jeg læste. Efter nogle uger hjemme blev jeg igen testet for virussen, og testresultatet var negativt. Jeg skulle forblive i karantæne endnu en uge og blev så igen testet. Igen var resultaterne negative. Jeg fik så lov til at forlade mit hjem og gå i kirke og igen at gå på arbejde. Det var et mirakel for mig.«

Fremskynd værket

Skulle missioneringen fortsætte i disse vanskelige tider? De hellige i Sierra Leone har en tradition. De fortsætter med at fortælle om evangeliet uanset hvad.

»I stedet for at klage over vores lod eller forblive stillestående bliver vi opfordret til, at de hellige står sammen ved at kalde lokalmissionærer til at erstatte fuldtidsmissionærerne,« forklarer præsident Bai Seasy fra Kossuh Town-distriktet. »Vi havde ikke tid til at have ondt af os selv; vi

skulle arbejde med frelsen. Vi satte de hjemvendte missionærer og vordende missionærer sammen parvis og organiserede dem i zoner.«

»Hver missionsleder fik et telefonkort til brug til missioneringen. De var ansvarlige for brugen af det, men det hjalp lokalmissionærerne til at holde kontakt med både nye undersøgere og nyomvendte, og den kontakt har gjort en stor forskel,« sagde Brian Robbin-Taylor, en anden særlig assistent til missionspræsidenten.

»Vi havde »telefonlektioner« med undersøgere og nyomvendte,« fortsatte han. »Dette supplerede de ugentlige lektioner med missionærerne i kirkebygningen. Vi har tilpasset os til medlemmers og undersøgeres behov, som vi måske ellers ikke ville have kontakt med på grund af enten karantænerestriktioner eller frygt for at blive syge.«

I dag er antallet af nydøbte i Sierra Leone kun lidt mindre end dengang, hvor fuldtidsmissionærer var der, mange mindre aktive medlemmer er blevet aktive, og Kirkens vækst er stabil.

Stor årsag til håb

Under udbruddet oversteg arbejdsløsheden 60 procent. Afgrøderne kunne ikke leveres til markedet på grund af karantænerestriktioner. Mange mistede deres kære. Der er utvivlsomt mange flere udfordringer forude i Sierra Leone.

Men de hellige er trods sådanne udfordringer trofaste, og Kirken trives. Mariatu Browne har sagt: »Vi ved, at vor himmelske Fader har os i tankerne. Og når Herren er med os, Kirken støtter os, og vi arbejder side om side, så er der stor årsag til håb. Som hellige i Sierra Leone er vi aldrig alene.« ■

STRANDET I LIMON

På en tur for at se vores slægtninge en sommer døde vores 12 år gamle minivan med rigtig mange kilometer på bagen, og bilen trillede kun ganske kort videre. Vi var strandet. Heldigvis var vi kun 8 km fra den lille by Limon i Colorado i USA.

Den lokale mekaniker gav os de dårlige nyheder. Vores gearkasse skulle udskiftes, og vi måtte vente mindst fem dage på reservedele. Vi havde ikke så mange kontanter, men vi havde vores telt og lidt campingudstyr, så vi valgte at bo på den lokale campingplads.

Hundredvis af kilometre fra familie og venner overvejede vi, hvordan vi kunne komme til en butik for at købe lidt mad for at overleve. Vi besluttede at finde den lokale grenspræsident

i håb om at få lidt kørehjælp. Vi ringede til præsident Dawson, og i løbet af en halv time var vi blevet ringet op af to medlemmer af den lille grens Hjælpeforening. Vi fandt ud af, at en familie boede en halv kilometer fra campingpladsen. De kom og besøgte os nogle få timer efter vores opringning.

I løbet af den næste uge blev vi helt overvældet af den kærlighed og omsorg, vi modtog fra den lille gren på Colorados vindblæste sletter. Familien fra nabolaget inviterede os hjem til aftensmad den første dag, og vi nød en dejlig aften, hvor vi talte med forældrene, mens vore børn legede med deres datter. Den næste formiddag kørte et andet medlem os hen for at købe mad og andet til vores ophold.

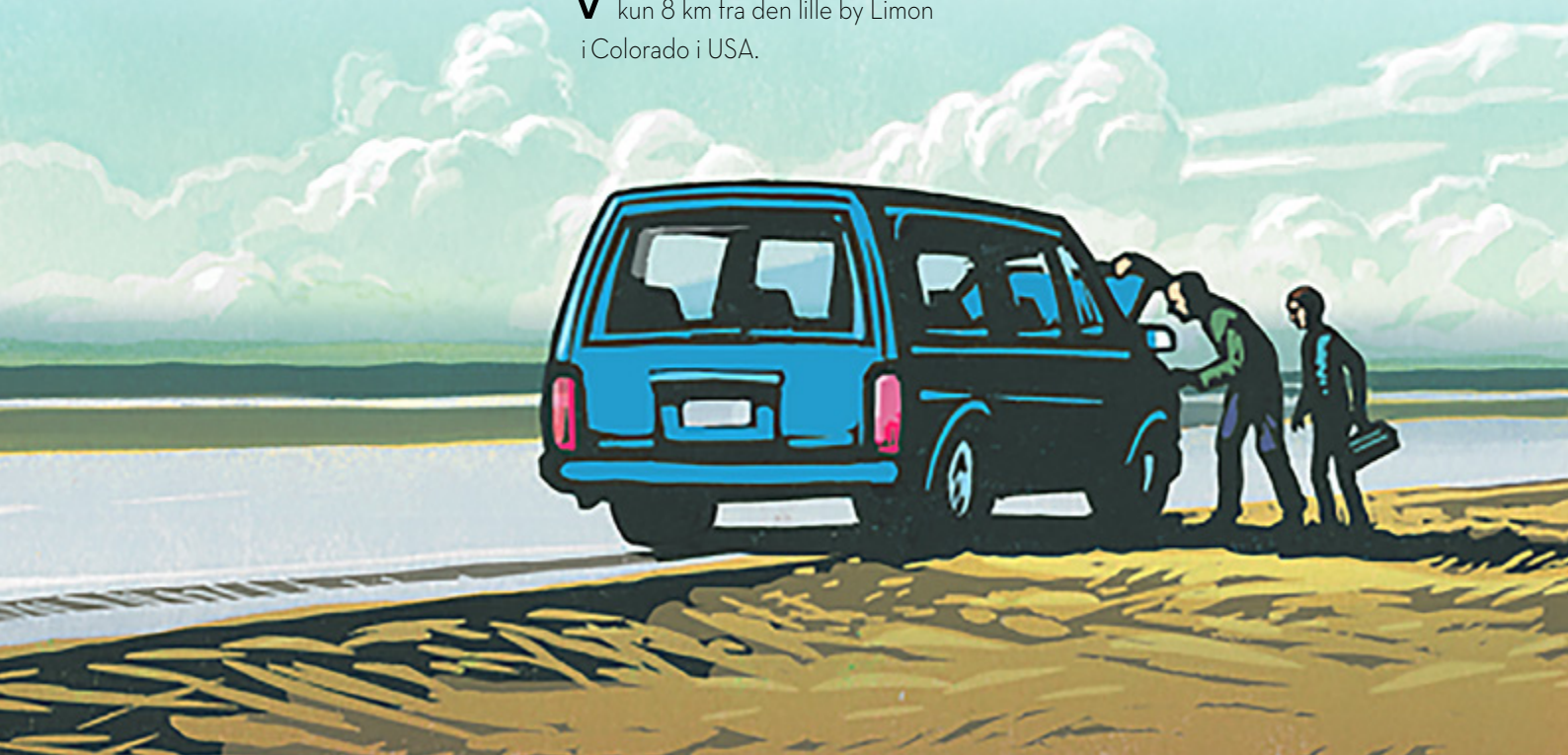
Gavmildheden hos grenens

medlemmer fortsatte ud over vores første anmodning. De hentede os til kirke om søndagen. De gav os nogle uforglemmelige minder på byens historiske togmuseum. Vore børn fandt ly i deres hjem under en haglstorm. Et af medlemmerne ansatte tilmed min mand i nogle dage som hjælp til at betale for bilreparationen.

Hver aften gav medlemmerne i den lille gren os mad og underholdt vore børn i deres hjem. Hen mod slutningen af vores ophold inviterede en anden familie os ud på deres ranch, hvor vore børn lærte at ride.

Da vi efter en uge forlod Limon, takkede vi i bøn for en ny gruppe gode venner, som tog imod os og fik os til at føle os hjemme i Limon. ■
Christina Wadley fra Missouri i USA

V i var strandet. Heldigvis var vi kun 8 km fra den lille by Limon i Colorado i USA.

DET, JEG SKULLE LÆRE

Efter mit første år på universitetet begyndte jeg et projekt for bedre at forstå Bibelen. Jeg besluttede at studere læren hos nogle få religiøse grupper, som jeg havde hørt ikke var kristne, og derefter sammenligne dem med Bibelens lære.

Da næste semester begyndte, begyndte jeg at studere Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Et af mine fag krævede, at jeg samarbejdede med en partner, og jeg bad om at finde nogen, der kunne lære mig det, jeg skulle lære.

Jeg valgte en plads, og kort tid efter kom en studerende hen til mig og spurgte, om jeg havde en partner. Han præsenterede sig som Lincoln. Jeg kunne ikke huske at have set ham på universitetet året før, og jeg spurgte, om han var flyttet hertil.

»Faktisk,« sagde han, »er jeg lige kommet hjem fra en mission for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.«

Jeg fortalte Lincoln, at jeg var begyndt at studere hans kirke og havde nogle spørgsmål. Han gik med glæde med til at besvare dem.

I de næste tre måneder stillede jeg spørgsmål om Mormons Bog, templer, sidste dages hellige profeter og nutidig åbenbaring. Selv om jeg lærte meget i denne tid, mente jeg stadig, at mormoner ikke var kristne.

En weekend tabte vores skolehold en vigtig kamp. Nogle undervisere i faget talte om nederlaget og brugte gentagne gange Herrens navn til at bande. Lincoln gik hen til underviserne og bad dem om at holde op med at tale om Jesus på den måde.

»Generer det dig virkelig?« spurgte de med tvivl i stemmen.

»Ja,« svarede Lincoln. »Jesus er min bedste ven.«

I det øjeblik ændrede min undersøgelse af Kirken sig fra en intellektuel øvelse til et spørgsmål om tro. Hvis denne religion producerede mænd

som dette, så var den kristen på enhver måde, der talte.

Da Lincoln og jeg gik den aften, spurgte jeg, om jeg kunne gå i kirke med ham på et tidspunkt. Da jeg havde været i kirke, spurgte jeg ham, om jeg kunne få en Mormons Bog, og om jeg kunne møde missionærerne.

I to år undersøgte jeg Kirken og tilbragte tid med dens medlemmer. Jeg så et konsekvent mønster af oprigtige mænd og kvinder, som flittigt stræbte efter at blive Mesterens disciple. Ved talrige lejligheder bekræftede Helligånden for mig, at Jesus Kristus, som jeg altid havde gjort mit bedste for at tjene, virkelig havde genoprettet sin kirke i vore dage. Profeter og apostle førte tilsyn med den, og den blev ledt direkte af Herren.

Jeg blev døbt og har nu nydt en lille snes år med velsignelser fra det gengivne evangelium og dets lære. Hvor er jeg taknemlig for, at vor himmelske Fader besvarede min bøn om at finde en partner, som kunne hjælpe mig til at lære det, jeg skulle lære. ■
Michael Hendricks fra Wyoming i USA

Jeg havde ikke holdt sabbatsdagen hellig den påskesøndag, og jeg var snublet over en smule ukrudt for at minde mig om, at jeg ikke havde.

SØNDAGSSÅNING

For nogle år siden lige før påske regnede det hele ugen. Jeg havde været i Benin i Vestafrika, men var kommet hjem for at tilbringe påsken i Togo. Det regnede ikke om lørdagen, da jeg kom hjem, men den nat begyndte det at regne igen.

Jeg vidste, at Kirken begyndte kl. 9 om søndagen, men fordi det havde regnet så meget, og jeg lige var kommet hjem, blev jeg enig med mig selv om, at det var for tidligt for mig.

Jeg tænkte ved mig selv: »Jeg tager afsted til kirke lidt sent og kommer derhen kl. 10.« Så gik jeg hen til min bror. Jeg sagde til ham: »I stedet for at gå i kirke kl. 9, så lad os gå over til det stykke land, der ligger ved siden af mit hus.«

Da vi kom, så vi, at jorden var klar og våd efter al regnen. Jeg tænkte: »Det er søndag, og vi venter, indtil kl. 10 med at gå i kirke. Hvorfor ikke så nogle bønner, før vi går?«

Så min bror og jeg såede et lille stykke land på omkring 6 m². Så gik vi i kirke, en time for sent. Den næste dag gik vi til en nærliggende by, hvor jeg havde et andet stykke jord. Der såede vi majs og flere bønner.

Da jeg to måneder senere kom hjem igen, gik jeg hen for at tjekke det lille stykke jord ved siden af mit hus. Det var meget tomt, bortset fra en lille smule ukrudt, som jeg snublede over, da jeg gik på marken.

»Nå, ja,« sagde jeg til mig selv, »vi

såede bønner her påskesøndag!«

Af alt det, vi havde sået, var det eneste, der voksede, en smule ukrudt. Bønnerne og majsene, som vi såede på den anden mark om mandagen efter påske, voksede fint. Lige siden har alt, hvad vi har sået på jordstykket ved siden af mit hus, vokset normalt.

Jeg havde ikke holdt sabbatsdagen hellig den påskesøndag, og jeg var snublet over en smule ukrudt for at minde mig om, at jeg ikke havde. Siden den dag har jeg husket, at jeg ikke kan gøre, hvad som helst jeg har lyst til på Herrens dag. I stedet husker jeg altid at holde sabbatsdagen hellig. ■

Desire Koami Gbedjangni fra Togo i Vestafrika

JEG BEGYNDTE AT BEDE FOR RUTH

Jeg havde som enlig kvinde oplevet nogle uventede økonomiske forpligtelser og vidste, at jeg måtte finde et ekstra job. Kort efter henvendte Marty, en søster i min menighed, sig til mig og bad om hjælp. Hun og hendes mand skulle på mission, så hun måtte sige sit job op. Hun forklarede, at hun hver lørdag hjalp Ruth, en ældre kvinde, som boede på et plejecenter. Marty tilbød mig sit job og fortalte, at Ruth ville betale mig for mit arbejde.

Den næste mandag forklarede Marty og Ruth mig mine opgaver, og jeg begyndte at arbejde nogle dage

efter. Jeg begyndte med at samle Ruths vasketøj og bære det ovenpå til vaskerummet. Lidt efter kom Ruth farende ind og råbte ad mig. Hun fortalte mig, at jeg aldrig måtte vaske hendes tøj uden at spørge hende først.

Jeg gjorde kun det, som hun og Marty havde bedt mig om at gøre. Frustreret og såret kæmpede jeg for at holde tårene tilbage. Jeg sagde til mig selv, at jeg ikke havde brug for mere stress eller flere problemer i mit liv. Jeg ville være gået i det øjeblik, hvis jeg ikke havde lovet Marty, at jeg ville passe Ruth, mens hun var væk.

Jeg begyndte med at samle Ruths vasketøj og bære det ovenpå til vaskerummet. Lidt efter kom Ruth farende ind og råbte ad mig.

Uge efter uge råbte Ruth vredt ad mig over alt, hvad jeg gjorde. Det virkede, som om jeg aldrig kunne gøre hende tilpas, uanset hvor hårdt jeg prøvede.

Jeg begyndte at bede om styrke til at holde Ruth og hendes barske ord ud, men intet ændrede sig. Jeg blev ved med at være modvillig mod at hjælpe hende.

Så en dag ændrede jeg mine bønner. Jeg holdt op med at bede for mig selv og begyndte at bede for Ruth. Jeg bad vor himmelske Fader om at hjælpe mig til at forstå hendes behov, og hvordan jeg kunne hjælpe hende.

Fra den dag af ændrede alt sig. Mit hjerte blev blødgjort, og min kærlighed til Ruth voksede. Ruth forandrede sig også. Hun åbnede sig og fortalte om sit liv, sine glæder og sine sorger. Hun fortalte mig, at hun savnede sin familie. Hun fortalte mig om de vidunderlige ting, hun havde gjort tidligere, men ikke længere kunne gøre. Hun fortalte mig, at hun var ensom og trist.

Jeg begyndte at se frem til at se Ruth hver uge, og hun så frem til at se mig.

Min oplevelse med Ruth lærte mig en værdifuld lektie. Mens jeg virkelig tjente af hele mit hjerte, lærte jeg at forstå det, præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) sagde: »I det mirakel, det er at tjene, er der i dets midte Jesu løfte om, at ved at miste os selv finder vi os selv!« (se »Små tjenesteydelser«, *Den danske Stjerne*, dec. 1976, s. 1). ■

June Foss fra Utah i USA

Jeg mærkede
kraften i Jesu Kristi
forsoning, da ...

**Unge voksne fortæller
om deres oplevelser
med at anvende
Frelserens forsoning.**

FRELSEREN HJALP MIG I GODE OG DÅRLIGE TIDER

Min dåbsdag var som en drøm – jeg var så lykkelig og ivrig efter at begynde livet som fuldkommen. Men jeg skændtes med mine søskende få timer efter min dåb. Jeg kan huske, at jeg følte mig nedtrykt over, at det ikke havde taget mig ret lang tid at ødelægge alt efter min dåb og bekræftelse, men jeg kan også huske, at når jeg omvendte mig, følte jeg mig fuldstændig hel igen. Så i en meget tidlig alder lærte jeg, at Jesu Kristi forsoning bringer den nødvendige lindring for synd.

Da jeg fortsat udviklede min forståelse af evangeliet, lærte jeg, at forsoningen ikke kun var noget, jeg kunne bruge, hvis jeg havde syndet. Forsoningen kunne være en del af mit liv i tider med prøver, glæde, hjerteresorg og succes. Når jeg kæmpede med at føle mig accepteret af mine jævnaldrende, bad jeg til vor himmelske Fader, og jeg fandt trøst i at vide, at Frelseren havde kæmpet med de samme følelser. Når jeg klarede mig godt med noget, blev min glæde blot større, når jeg tænkte på Frelserens glæde, for han havde oplevet de samme følelser.

Abby McKeon, Utah, USA

JEG LÆRTE AT STOLE PÅ HERREN

I mange år følte jeg mig alene og forladt. Jeg kæmpede med uretfærdige ønsker, der førte mig til synd, og med tiden sendte mig til en ond cirkel af skyld og skam. Heldigvis lærte en kærlig biskop mig om den rolle, Frelserens forsoning spiller for at dække over svaghed, smerte og sorg så vel som synd. Min biskop glædede sig, når det gik godt for mig, og trøstede mig, når jeg gled.

Jeg lærte, at en teoretisk viden om Frelseren ikke var nok – jeg måtte bede til vor himmelske Fader og aktivt omvende mig gennem Jesu Kristi forsoning. Når jeg gjorde det, blev jeg mere lydig over for Guds befallinger og kom nærmere Frelseren.

Selv om jeg stadig kæmper med fristelse, har jeg lært, at jeg fuldt ud kan stole på min Frelser og hans forsoning. Når jeg står på min Forlørsers klippe, kan min svaghed være en styrke. Med Paulus kan jeg sige: »Jeg vil altså helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig ... For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk« (2 Kor 12:9-10).

Jacob H. Taylor, Idaho, USA

JEG OPLEVEDE EN FORANDRING I HJERTET

I high school var jeg ikke helhjertet interesseret i evangeliet. På min mission lærte jeg langsomt, hvad en mission virkelig handlede om, og jeg ønskede den kraft og fremgang, som jeg kunne få i mit liv, hvis jeg virkelig var værdig. Til sidst knækkede skyld og sorg fra tidligere overtrædelser mig, og jeg ønskede frihed – at være ren og et bedre redskab i Herrens hånd. Efter nogle drøftelser med min missionspræsident rejste jeg hjem for at få tid til at omvende mig.

At komme hjem var noget af det sværeste i mit liv. Jeg begyndte at læse i skriften på en ny måde, hvor jeg faktisk forstod og anvendte dem. Selv om jeg gjorde alt »rigtigt«, følte jeg stadig en stor byrde af skyld. Så begyndte jeg at fokusere mine studier på Kristus og hans forsoning, hvordan han kunne være *min* Frelser, og hvordan hans uendelige forsoning kunne forløse *min* sjæl.

En aften, mens jeg mediterede over alt, hvad jeg havde lært fra disse bønssomme studier, mærkede jeg Ånden røre mit hjerte, helbrede min sjæl og trøste mig. Jeg følte mig tryk og elsket, og min skyld forsvandt.

Lige da jeg kom hjem, troede jeg, at en forandring i hjertet var alt, hvad jeg behøvede i omvendelsesprocessen. Nu ved jeg, at jeg havde brug for tid til at omvende mig – forandring kommer linje på linje, lidt af gangen. Det kræver en langvarig indsats at forandre vores hjerte, ønsker og vaner til at være mere som Kristus. Vi kan ikke på et øjeblik foretage 180 graders ændringer, men på grund af forsoningen kan de ske fuldstændigt.

Navn tilbageholdt, Georgia, USA

JEG LÆRTE AT TILGIVE

Der var et tidspunkt i mit liv, hvor jeg var så følelsesmæssigt såret, at det påvirkede alle andre aspekter af mit liv. Jeg kunne ikke fokusere i skolen eller på lektier, mit forhold til mine bofæller var anspændt, og jeg var konstant på grådens rand. Mere end noget andet havde jeg svært ved at tilgive den person, der i første omgang havde såret mig – og jeg var endnu mere vred over, at jeg havde så svært ved at tilgive.

Endelig besluttede jeg mig for, at jeg var færdig med at være ked af det og vred. Jeg ønskede ikke længere at bære den byrde. Jeg bønfuldt vor himmelske Fader om at hjælpe mig til at tilgive. Inden jeg vidste af det, kunne jeg bære smerten. Den var ikke væk, men jeg kunne bære den. Af denne oplevelse lærte jeg, at Frelserens forsoning ikke blot tillader os at omvende os, den hjælper os også med at blive helbredt. Da jeg kom til vor himmelske Fader med mine byrder, i ydmyghed og med et oprigtigt hjerte, hjalp han mig med at bære de sårede følelser, den smerte og den hjertesorg, jeg havde.

Dani Lauricella, Californien, USA

JEG FØLTE HÅB FOR FREMTIDEN

Da mine forældre blev skilt, følte jeg, at alt mit håb om at få en evig familie var forbi. Det var et meget svært øjeblik i mit liv. Men selv om det ikke var let for mig at erkende, har den prøvelse bragt min familie uforudsete velsignelser. En af dem var, at min mor blev døbt!

Jeg lærte også min Frelser bedre at kende. For at komme mig over min tristhed valgte jeg at besøge en tante i Peru, hvor jeg mødte en ny ven, som styrkede mig meget. Den ven og jeg studerede ofte i skrifterne sammen og ved en bestemt lejlighed, mens vi drøftede evangeliske emner, mærkede jeg min Frelseres kærlighed til mig meget stærkt. Følelsen var som min Frelseres røst, der fortalte mig: »Jeg har altid været med dig; du så det bare ikke.«

Nu ved jeg, at vor Frelser ønsker at hjælpe os, og at han altid er med os. Nogle gang lader vi vores tristhed være større end vores tro, og vi tænker, at han har glemt os, men i virkeligheden kan hans forsoning altid hjælpe os.

Liliane Soares Moreira, Bahia, Brasilien

HANS FULDKOMNE FORSONING

*Jeg plejede at tro,
at der var et hul
i Kristi forsoning –
at han kunne frelse alle –
undtagen mig.*

*Men jeg tog fejl.
Der er ikke et hul,
men syv.*

*To huller i
hans hænder,
hvor de naglede ham
til et kors.
På deres ønske
ville han dø
for at frelse.*

*To huller i
hans håndled,
hvor de sikrede,
at vægten af hans legeme
ikke ville få
hans hænder
til at blive flået op,
før hans bod
var fuldendt.*

*To huller i
hans fødder,
hvor han stod
som et vidne for alle
om Guds urokkelige kærlighed
til hvert
af hans børn.*

Kasey Hammer, Utah, USA

*Og et hul i
hans side,
hvor de gennemborede ham
for at vise, at hans værk
var fuldført.*

*Syv.
Fuldkommenhed.
Syv fuldkomne huller
i jordens eneste
fuldkomne mand.*

*Den fuldkomne forsoning
til at lappe hullerne i vores liv.
Hans huller gør os
hele.*

*Jeg tog fejl.
Der er en
helhed
i Kristi forsoning.
For mig
trods alt.*

JEG FANDT TRØST I HANS OPSTANDELSE

Da jeg var 23 år, døde min bedstemor. Selv om hun havde levet et smukt liv, var hun stadig relativ ung, og hendes død kom hurtigere end forventet. Jeg vidste, at mange havde mistet langt mere end mig, og at min bedstemor havde fået fred, men jeg følte stadig smerte ved at vide, at jeg aldrig mere ville se hende i dette liv.

Trods denne tristhed følte jeg vor himmelske Fader og Frelseren række ud til mig. Venlige besøglærere og venner kom med søde hilser og lækkerier, og en god nabo kom forbi vores hjem med en bog, som hun sagde, at hun følte sig inspireret til at købe til os. Bogen indeholdt citater af apostle og profeter om frelsesplanen og virkeligheden af livet efter døden.

Mens jeg læste profeternes ord højt sammen med min søster den aften, mærkede jeg den smukkeste fred slå sig ned i mit hjerte. Jeg ved, at vi alle på grund af Jesu Kristi forsoning kan blive rene og i stand til at bo hos ham i det næste liv. Jeg ved, at »han tilvejebringer de dodes opstandelse« og at alt – og alle mennesker – skal blive bragt tilbage til dets rette orden (Alma 40:3; se også Alma 41:2). Jeg vidste, at alle i min familie, herunder de afdøde, på grund af forsoningen kan være sammen for evigt, og for det vil jeg for evigt være taknemlig.

Amanda Seeley, Utah, USA

En kultur med tro i Guatemala

Lisa López

Kirkens Tidsskrifter

I de 68 år, siden Kirken først kom til Guatemala, er medlemstallet blomstret. Guatemala er et land rigt på regnskove og en mangfoldig Mayakultur. Guatemala bliver ofte trods sin skønhed beskrevet som et land med fattigdom og politisk uro. Det betyder dog ikke, at landet er fattigt i ånden. Merci Arens, der er 25 år og fra Guatemala City, føler sig personligt velsignet ved at bo i et land, hvor befolkningen stort set tolererer og accepterer forskellige religioner. »Et af hovedkende-tegnene på kulturen i Guatemala er, at vi af natur er et meget religiøst folk,« siger hun. »Kulturen og omgivelserne er meget gæstfrie og livlige.« Når det er sagt, så har det ikke altid været let at finde jævnaldrende, der har samme tro.

»Mine standarder virker voldsomme for andre på arbejdet og på min uddannelse, som aldrig har hørt om mormonisme,« siger hun. Det afskrækker dog ikke Merci, der fremhæver betydningen af at være aktiv i

kirkekaldelser og til aktiviteter. »Når jeg går til disse aktiviteter, så snakker jeg med folk for at skabe bånd til andre, som stort set har de samme mål og principper som jeg.« Hun har erfaret, at det at have venner, som hun kan fortælle åndelige oplevelser til, har styrket hendes vidnesbyrd. Merci har også fundet en uventet velsignelse på grund af disse venskaber. »Jeg har oplevet, at dating er lettere, når jeg dater venner. Jeg har set dem i forskellige situationer, så det giver mig mulighed for at lære dem at kende på en mere naturlig måde.«

Nu og da indrømmer Merci, at hun mærker presset om at blive gift, men hun holder fast i visheden, hun har i sit hjerte, om, at alt går og vil gå godt. »Jeg ser frem til at møde en partner, der gennem vores forhold kan hjælpe mig til at komme Gud nærmere, og at vi sammen kan opbygge en evig familie.«

Af alle de velsignelser, Merci har modtaget, er der især en, der skiller

Merci Arens har opdaget, at det er lettere at forsvare sine standarder, når hun har støtte fra venner, der har de samme standarder.

sig ud: »Jeg mistede min mor som 15-årig. Hendes død medførte en masse spørgsmål. Men disse spørgsmål og de efterfølgende svar på dem har fuldstændig formet mit liv.« Merci har gennem oprigtig bøn kunnet modtage den trøst, at hun en dag vil kunne give sin mor de samme knus, som hendes mor gav hende, da hun var en lille pige. »Evangeliets sandhed oplyser min hverdag og mine aktiviteter,« siger hun. »Jeg ved, at jeg er forbundet til Guds guddommelige kærlighed, og det fylder mig på enhver måde.« ■

MERE OM MERCI

Hvad er din yndlingsret fra Guatemala?

Den hedder »Hilachas« – en stuvning bestående af røde kartofler og lange strimler af oksekød. Nogle tilføjer grønne bønner eller gulerødder, men jeg foretrækker min med kun kartofler.

Hvad er nogle af dine yndlingssteder?

Guatemala er et land med smuk natur. Et af mine yndlingssteder er at besøge Atitlán-søen og den nærliggende by Panajachel, som bare oser af Maya-kultur. De lokale har gjort en stor indsats for at bevare deres traditionelle sprog, og jeg elsker at beundre farverne og de komplekse mønstre i deres håndvævede tøj.

Hvordan er de højere uddannelser i Guatemala?

I mit land er uddannelse et kompliceret spørgsmål. Analfabetisme er et problem for en stor del af befolkningen. Efter gymnasiet har de fleste unge voksne et økonomisk ansvar, der tvinger dem til at vælge mellem at gå på universitetet eller arbejde fuldtids. Men Kirken har været et fantastisk redskab til at hjælpe medlemmer med at få en højere uddannelse.

FAKTA OM GUATEMALA

Hovedstad: Guatemala City

Sprog: Spansk

STATISTIK

14.647.083 indbyggere (skøn i juli 2014)

21 nationalparker

3 aktive vulkaner

KIRKEN I GUATEMALA

247.708 sidste dages hellige

417 menigheder

2 templer

6 missioner

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN OMVENDER MAN SIG VIRKELIGT

Omvendelse er et omfattende emne, og jeg vil gerne nævne bare fem aspekter ved dette grundlæggende evangeliske princip, som jeg håber kan være nyttige.

For det første er **opfordringen til omvendelse et udtryk for kærlighed**. Frelseren begyndte »at prædike: »Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!« (Matt 4:17), det var et kærlighedsbudskab, hvor han inviterede alle, der ville, til at komme til ham »og nyde det evige livs ord i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden« (Moses 6:59). Hvis vi ikke opfordrer andre til at ændre sig, eller hvis vi ikke kræver omvendelse af os selv, svigter vi en fundamental pligt, som vi skylder hinanden og os selv.

For det andet betyder omvendelse **at kæmpe for at ændre sig**. Det ville være at håne Frelserens lidelser på vegne af os i Getsemane have og på korset at forvente, at han skulle forvandle os til engle uden

nogen virkelig indsats fra vores side. Derimod søger vi hans nåde for at fuldende og belønne vores allerflittigste indsats (se 2 Ne 25:23). Virkelig omvendelse, **en virkelig forandring kan kræve gentagne forsøg**, men der er noget forædelende og helligt ved en sådan stræben.

For det tredje betyder omvendelse ikke kun at **ophøre med synd**, men også at **forpligte sig til lydighed**. Bible Dictionary fastslår: »Omvendelse får betydningen at vende sit hjerte og sin vilje til Gud, [såvel som] en forsagelse af synd, som vi har en naturlig tilbøjelighed til« (»Repentance«). For at vores omvendelse til Herren skal være fuldstændig, må den indeholde intet mindre end en pagt om lydighed over for ham.

For det fjerde **kræver omvendelse en oprigtig hensigt og en villighed til at holde ud**, selv gennem smerte. Forsøg på at lave en liste over bestemte trin for omvendelse kan være nyttig for nogle, men

den kan også føre til en mekanisk afkrydsningsmetode uden ægte følelser eller forandring. Sand omvendelse er ikke overfladisk. Herren fremsætter to overordnede krav: »Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem« (L&P 58:43).

For det femte **opsluges en hvilken som helst omkostning ved omvendelse af tilgivelsens glæde**.

Jeg anerkender og vidner taknemligt om, at vor Herres ufattelige lidelse, død og opstandelse »tilvejrbringer betingelsen for omvendelse« (Hel 14:18). **Omvendelsens guddommelige gave er nøglen til glæde** nu og i livet herefter. Med Frelserens ord og i dyb ydmyghed og kærlighed opfordrer jeg alle: »Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!« (Matt 4:17). Jeg ved, at når I tager imod denne opfordring, **vil I finde glæde** både nu og for evigt. ■

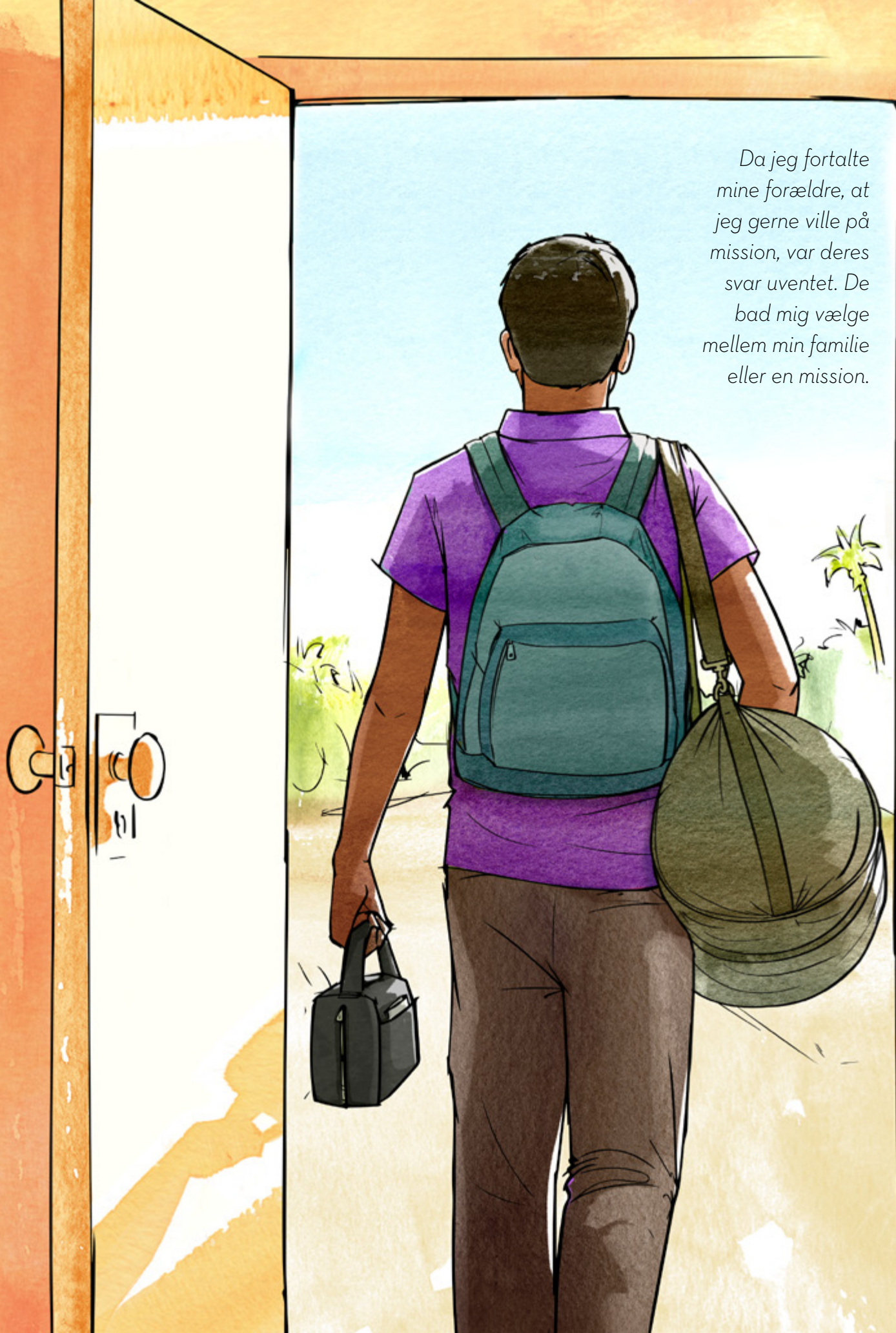
Fra en tale holdt ved oktoberkonferencen i 2011.

SØG DET LEVENDE VAND

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder,
og jeg vil give jer hvile«
(Matt 11:28).

Da jeg fortalte mine forældre, at jeg gerne ville på mission, var deres svar uventet. De bad mig vælge mellem min familie eller en mission.

BLIVE eller ADLYDE?

Melvin Rondilla

Jeg kan stadig huske ordene fra missionærerne, som underviste mig: »Hvad end Gud befaler, så gør det, og velsignelser følger.« De ord gjorde dybt indtryk på mig. Jeg blev døbt som 16-årig, det eneste medlem af Kirken i min familie. Otte måneder senere var jeg så velsignet at se den yngste af mine søskende blive døbt.

Da jeg blev 18 år, ønskede jeg at tjene på en fuldtidsmission og hjælpe til i Herrens værk. Jeg fortalte ivrigt mine forældre om min plan, og hvordan jeg ønskede at invitere andre til at komme til Kristus ved at hjælpe dem med at modtage og efterleve evangeliets principper og ordinancer. Deres reaktion overraskede mig. De sagde, at det knuste deres hjerte at tænke på, at jeg tog på mission, og at jeg måtte vælge: Min familie eller en mission.

Jeg var chokeret, da jeg hørte disse ord. Jeg gik straks hen til kirkebygningen i nærheden af mit hjem og gik ind i et af lokalerne for at knæle ned og spørge vor himmelske Fader: »Hvad skal jeg gøre? Hvad skal jeg vælge: Min familie eller en mission? De er begge vigtige for mig.«

Mens jeg lå på mine knæ, kom missionærernes ord til mig: »Hvad end Gud befaler, så gør det.«

Jeg elsker min familie og ønsker at være sammen med dem for evigt. Jeg respekterer deres følelser. Men skriften siger: »At adlyde er bedre end offer« (1 Sam 15:22). Herrens Ånd fyldte mig, og jeg blev styrket. Jeg besluttede mig for at tage på mission, for jeg vidste, at vor himmelske Fader ville hjælpe min familie til at forstå det.

Jeg tog hjem, hvor jeg blev sendt væk af min fars vrede ord og bedt om aldrig at komme tilbage. Jeg pakkede mine ting og vidste ikke, hvor jeg skulle tage hen. Jeg var ikke spor bange, for jeg vidste, at Herren var med mig, at han har en plan for alle familier, og at min familie en dag ville forstå denne smukke plan.

Jeg var kun nået et par skridt væk, da min mor indhentede mig. Hun gav mig et knus og sagde, hvor højt hun elskede mig. Da jeg gik, kunne jeg se hende græde med en mors hele kærlighed og smerte over at se sit barn rejse.

I over et år boede jeg hos en hjemvendt missionær, som jeg havde mødt, da jeg var undersøger. Herren holdt

sit løfte i 1 Nefi 3:7 – han beredte en vej, så jeg kunne adlyde hans befaling. Han sendte denne uselviske og gavmilde mand til at sørge for mig og skabe et åndeligt miljø, hvor jeg kunne forberede mig til min mission. Jeg kunne mærke Guds hånd støtte mig i mine udfordringer. Jeg kunne mærke vor Frelser Jesu Kristi kærlighed gennem hans sonoffer. Den kærlighed fik mig gennem mine trængsler, indtil jeg blev indsat som fuldtidsmissionær i Cauayan-missionen i Filippinerne.

Nogle få måneder senere modtog jeg et brev fra min familie, hvor de fortalte mig, at de så frem til min hjemkomst. Jeg mistede aldrig troen på og håbet om, at hele min familie blev medlemmer af Kirken, blev beseglet i templet for al evighed og til en dag at være sammen med vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus.

Efter min hjemkomst fra min mission begyndte jeg at se den drøm gå i opfyldelse. Jeg fik mulighed for at døbe min mor, der nu forbereder sig til at komme i templet. Jeg ser ofte min familie, og vi er tættere end nogensinde. ■

Forfatteren bor i Filippinerne.

I KAN ÆNDRE JER

Uanset, hvad jeres nuværende mangler måtte være, kan I beslutte jer for, hvordan I kan udleve jeres fremtidige potentiale.

David Dickson

Kirkens Tidsskrifter

Ved afslutningen på gymnasiet kan alle mulige tanker fare gennem hovedet. Hvad sker der nu? Er man klar? Vil man bevare kontakten med sine venner?

Men ikke mig. Jeg havde kun et spørgsmål, da det blev min tur til at gå frem foran alle, da de sagde mit navn: Ville jeg *rent faktisk* bestå?

Jeg var ikke præcis det, der hedder flittig. Lektielæsning stod aldrig øverst på min huskeliste. Og i mit sidste år klarede jeg mig så dårligt i et fag, at jeg slet ikke vidste, om jeg havde *bestået* faget. Den endelige eksamen

tidligere på ugen ville besegle min skæbne, men karakteren kom ikke før en uge senere.

Hvis jeg dumpede i dette fag, ville jeg ikke bestå min eksamen.

Jeg kravlede lige over grænsen med den mindst mulige margin og bestod. (Puha!) Nu havde jeg 14 måneder, indtil jeg fyldte 19, der på det tidspunkt var aldersgrænsen for en mission. Jeg havde til hensigt at arbejde i den tid for at spare op til min mission. Jeg vidste, at jeg ikke var god til at studere, så på intet tidspunkt planlagde jeg at gå på college.

FÆLDEN VED AT FASTLÅSE

Har I nogensinde haft den følelse? Som at jeres sidste præstation på et tidspunkt i livet en gang for alle har vist jeres evner.

Fald ikke for den tankegang. Det er en af Satans største løgne!

»Når vi i det hele taget konkluderer – »Sådan er jeg bare,« så opgiver vi vores evne til at ændre os,« fortalte ældste Donald L. Hallstrom fra De Halvfjerds' Præsidium. »Vi kan lige så godt hejse det hvide flag, nedlægge våbnene, indrømme nederlaget og bare overgive os – enhver udsigt til sejr er tabt.«¹

Skolegang kan være meget intimiderende, når man ikke klarer sig godt. Det er alt for nemt med blot nogle få dårlige karakterer at sige, at det aldrig bliver bedre. Men det er ikke sandt.

»Den, vi er, [er] ikke ... lig med den, vi kan blive,« sagde ældste Hallstrom.²

EN REN TAVLE

Trods tvivlens eller svigtets irriterende hvisken der når vores øre, kan vi altid vælge at se fremad og holde op med at slå os selv i hovedet med fortiden.

»Der er noget helt fantastisk håbefuldt ved en ny begyndelse,« sagde præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.³

Når I beslutter jer for at begynde forfra, så glem ikke at bede til Gud om hjælp. Fortæl ham, at I ønsker at få succes og læg så mærke til tilskyndelser og vejledning fra Helligånden og fra jeres ledere.

Det kan kræve en smule omjustering af prioritering. »Vores daglige opførsel og valg bør stemme overens med vore mål,« sagde ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum. »Mange valg er ikke i sig selv onde, men hvis de tager al vores tid og holder os fra de bedste valg, bliver de lumske.«⁴

FIND JERES NYE JEG

Spol hurtigt 3½ år frem fra min high school-eksamen. Jeg havde arbejdet i halvandet år, været to år på mission og til sidst besluttet trods alt at prøve college.

Jeg ville ønske, at jeg kunne sige, at jeg følte mig voksen og klar til en uddannelse, men det var helt til grin. Jeg følte mig mere intimideret end nogensinde. Hvis jeg klarede mig dårligt i high school, hvordan i alverden kunne jeg håndtere en videregående uddannelse? Denne gang besluttede jeg mig for at gøre mit bedste og involvere Gud undervejs. Jeg bad

intenz om at udvikle nye og bedre studiefærdigheder.

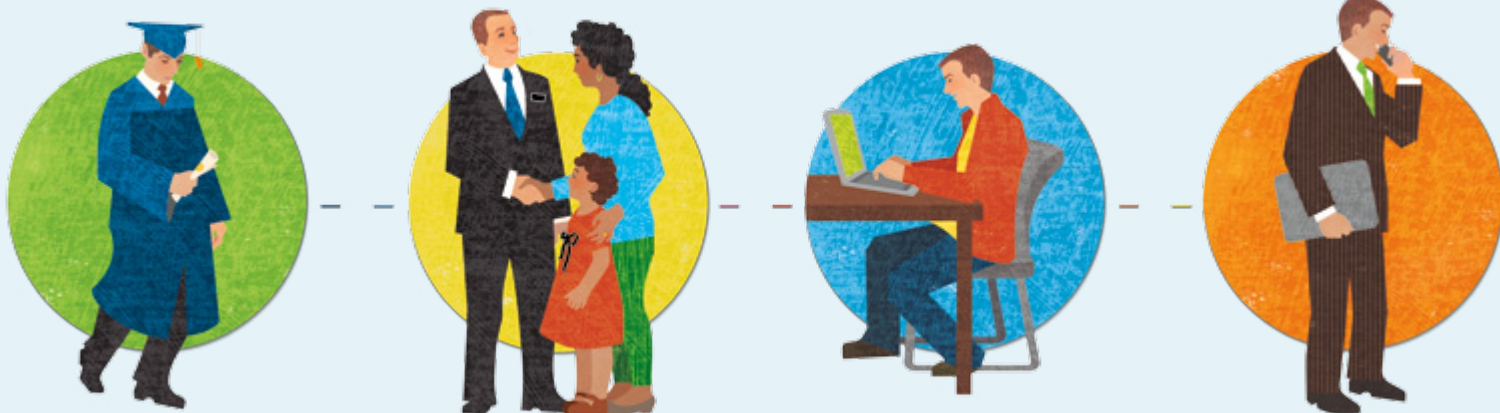
Det var chokerende, men jeg endte med at klare mig så godt det semester, at jeg kunne få et legat. Ingen var mere overrasket end mig! Alligevel kunne jeg let se tilbage på de foregående måneder og se Guds hånd hjælpe mig, mens jeg lærte at blive en god studerende.

Det, jeg troede om mig selv tilbage i high school, var ganske enkelt ikke sandt. Derfra og med Guds hjælp kunne jeg bane en helt ny vej, der førte mig gennem college og videre.

Når vi involverer Herren i vores klarten og beslutter os for en ny start på ethvert område i livet, kan vi nå højder, som vi aldrig drømte om var mulige. ■

NOTER

1. Donald L. Hallstrom, »Hvilken slags mænd?«, *Liahona*, maj 2014, s. 53.
2. Donald L. Hallstrom, »Hvilken slags mænd?«, 53.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Det bedste tidspunkt at plante et træ på«, *Liahona*, jan. 2014, s. 4.
4. Quentin L. Cook, »Vælg klogt«, *Liahona*, nov. 2014, s. 49, 48.

SØNDAGSLEKTIONER

Denne måneds emne:

Befalingerne

IKKE af verden

At stå frem som medlem af Kristi kirke kan være vanskeligt i verden i dag, men vi kan være i denne verden uden at blive påvirket af den.

Har I nogensinde undret jer over, hvor udtrykket »i verden, men ikke af verden« kom fra? Det er mere end et motto eller en smart anvendelse af forholdsord – det kommer faktisk fra Jesus Kristus.

Forestil jer aftenen før hans korsfæstelse. Han mødtes med sine apostle, vaskede deres fødder, underviste dem og administrerede nadveren. På et tidspunkt i løbet af aftenen bad han højt for apostlene til sin Fader.

»Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde.

De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden ...

Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden« (Joh 17:15-16, 18).

Frelseren selv levede hele sit liv med at være i verden, men ikke af verden. Han blev fristet, men han gav ikke efter for fristelse. Han undgik det onde. Han omgav sig med disciple og troende, men også med syndere og hyklere. Han var et eksempel for alle.

Men han efterlod ikke sine disciple med et vrissent: »Hvis jeg kan, så kan I også.« I stedet var han barmhjertig. Han bad om, at Faderen ville hjælpe dem. Men han bad ikke om, at udfordringen måtte blive taget fra dem. Mens Frelseren var på jorden, og gennem sine nutidige profeter og apostle har han lært os, at det er vigtigt for os at være gode påvirkninger i verden.

Unge fra hele verden står hele tiden med udfordringer, mens de uddanner sig, får nye venner og deltager i fritidsaktiviteter. Med Frelseren ved deres side og evangeliet i hjertet har de fundet måder, hvorpå de kan holde sig fra at være af verden. Læs, hvordan nogle af dem vælger at følge Frelserens eksempel.

VÆR IVRIGT ENGAGEREDE

Når jeg står over for fristelser, spørger jeg mig selv: »Hvad ville Jesus gøre?« eller »Vil dette få mig tættere på det celestiale rige?« Jeg går til seminar hver morgen, selv om jeg er virkelig træt, for det hjælper mig til at vokse åndeligt. Når jeg læser mine skrifter med hensigten om at lære noget nyt eller noget, der kan hjælpe mig til at blive en bedre person, er det en kilde til vejledning for mig. Når vi holder sabbatsdagen hellig og går til vore aktiviteter, kan vi bedre vinde over Satan. Når vi er ivrigt engageret i Herrens værk, kan han hjælpe os med alle de komplicerede situationer, vi går igennem.

Brenda H., 17 år, Minnesota, USA

VÆR KREATIVE, NÅR I VÆLGER DET RETTE

Når folk omkring os ikke har de samme standarder som os, er vi måske nødt til at finde kreative måder at være sammen med dem på, mens vi holder vore standarder. Ældste L. Tom Perry (1922-2015) fra De Tolv Apostles Kvorum gjorde præcis det, da han befandt sig i en ubehagelig situation som forretningsmand for mange år siden. Alle forretningsfolkene ved de sociale sammenkomster, som han skulle deltage i, drak spiritus. I kan finde ud af, hvad han gjorde ved at besøge LDS.org og læse hans artikel »Det harmoniske, retskafne livs traditioner« (*Liahona*, aug. 2011, s. 30-37).

HENT STYRKE FRA ANDRE

Jeg holder mine standarder ved at deltage i aktiviteter med mine venner fra Kirken. Selvfølgelig inviterer jeg venner, som ikke er medlemmer, med til aktiviteterne, så de kan se og forstå, hvorfor jeg ønsker at holde disse standarder. Mine forældre og min storebror er gode eksempler for mig. Jeg har mange gode venner, som ikke er medlemmer af Kirken, som også er gode eksempler for mig. De har mange gode egenskaber, som jeg gerne selv vil udvikle.

Celina W., 15 år, Tyskland

ÅBN MUNDEN

I Danmark bliver man betragtet som anderledes, hvis man går i kirke, ikke drikker og har høje standarder. Men jeg har oplevet, at hvis man ikke er bange for at tale om de værdier, man har, får man hurtigt en masse respekt fra sine jævnaldrende. Jeg har oplevet, at andre synes, at det er sejt, når andre passer på sig selv på den måde.

Emma K., 18 år, Danmark

NOGET AT TÆNKE OVER TIL SØNDAG

- Hvordan vil det være en hjælp for jer at vide, at Jesus Kristus bad vor himmelske Fader om at »bevare [jer] fra det onde«, næste gang I møder fristelse?
- Tænk over Frelserens liv. Hvad gjorde han, mens han levede i verden? Hvordan holdt han sig fra at være af verdenen? Hvad kan vi lære af hans eksempel?
- Tænk på en udfordrende situation »i verden«, som I kan opleve. Nævn noget kreativt, I kan gøre, så I står for sandheden. I kan måske bede jeres venner og familie om flere forslag.

VIS JERES LYS

For nogle år siden deltog mit rugbyhold i en ugelang turnering. Det betød syv dage væk hjemmefra, fra forældre og kirkeledere. Vi gik på en kirkeskole, og alle på mit hold var medlem af Kirken. Næsten hver aften den uge holdt de andre hold på vores hotel fest på deres værelser med høj musik, dans, drikkeri, rygning og høje råb til hinanden. Vores hold samledes i et værelse for at deltage i vores tradition med skriftstudium og aftenmøder. Det føltes godt at gøre det rette uden at få det fortalt af vore forældre. Da de andre hold lidt overrasket havde set os, vandt vi deres respekt. De var stille, når de vidste, at vi afholdt et aftenmøde. De syntes at være interesserede i det, vi gjorde, og nogle deltog tilmed, når vi læste i skrifterne og bad sammen.

Vi vandt ikke turneringen den uge, men vi vandt på en anden måde. Vi fik mulighed for at vise vores lys og ved vores eksempel at ændre hjerter og sind. ■

Elisara E., 20 år, Samoa

LIGE TIL SAGEN

Hvad betyder det i den
8. trosartikel,
 når der står: »Vi **tror,**
 at **Bibelen** er Guds ord,
 for så vidt som
 den er **rigtigt**
oversat«?

Bibelen er ikke mindre værd end anden hellig skrift. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Vi tror på, ærer og elsker Bibelen. Vi har yderligere hellig skrift ... men den understøtter Bibelen, den erstatter den ikke« (se »Bibelens mirakel«, *Liahona*, maj 2007, s. 81).

Den 8. trosartikel lyder: »Vi tror, at Bibelen er Guds ord, for så vidt som den er rigtigt oversat«. På Joseph Smiths tid betød ordet *oversætte* ikke blot at tage noget fra et sprog til et andet; det kunne også betyde at overføre, gengive, fortolke eller forklare. Og selv om der er fejl i forskellige gengivelser af det oprindelige hebraiske og græske, så er det store problem, at »mange tydelige og dyrebare ting ... er taget bort« i gengivelsen af de fordums tekster til nutiden (1 Ne 13:28). Så da bibelteksterne blev *overført* til os, gik visse læresætninger tabt. Det er en af grundene til, at folk har så mange forskellige fortolkninger af Bibelen, som Joseph Smith oplevede (se JS-H 1:12). Derfor bidrager nutidig åbenbaring til at tydeliggøre og bekræfte sandheder i Bibelen ved at gengive andre sandheder, der var gået tabt (se 1 Ne 13:39-40). ■

**Jeg er dreng og vil gerne
 opfordre piger til at klæde
 sig mere ærbart.**

**Men hvordan gør jeg det uden
 at virke ubehøvet?**

Det er rigtigt af dig at være forsigtig på dette område. Selv om nogle unge piger klæder sig usømmeligt med fuldt overlæg, så ville mange blive chokerede over at høre, at nogen mente, at de var klædt usømmeligt. Vær hensynfuld og konsekvent. Når man generelt kommer til at tale om ærbar påklædning, så støt begejstret Herrens standarder for ærbarhed, men fordøm ikke enkeltpersoner. Sørg også for, at dine egne påklædningsstandarder og handlinger er i overensstemmelse med dine holdninger. Unge piger lægger mærke til, hvordan du klæder dig, og de lægger helt sikkert mærke til, om du er mere opmærksom på usømmeligt klædte end ærbart klædte piger. ■

SEMINAR ER DET HELE VÆRD!

Det kræver måske nogle ofre, men disse unge ved, at seminar kan være en stor velsignelse.

»Jeg tænker ikke på det som at sove en time mindre; jeg tænker på det som en time, hvor jeg forbereder mig åndeligt.«

Megan C., 17 år, Californien, USA

»Mit vidnesbyrd er blevet styrket meget af seminar, og jeg har et bedre kendskab til skrifterne. Mit vidnesbyrd om Frelserens offer i Getsemane er stærkere på grund af seminar.«

Vina C., 17 år, Hong Kong, Kina

»Seminar er det faste sted, hvor jeg kan mærke Ånden. Hjemme er jeg det eneste aktive medlem, men mine forældre støtter mig meget. På grund af seminar udvikler jeg mig så meget.«

Amanda L., 17 år, Utah, USA

»Seminar forbereder os til det, der sker i løbet af dagen. Hvis jeg fornemmer, at dårlige tanker er på vej, kan jeg tænke over seminarlektionen. Det vokser ud over seminar.«

Eric G., 15 år, Ipswich, England

»Det er virkelig vigtigt at gå til seminar, for vi kan lære mere om vores kirke og opbygge vores forhold til vor himmelske Fader. Grunden til, at jeg kan lide seminar, er, at jeg lærer mere om Kirkens historie og virkelig ved, at evangeliet er sandt, og at vor himmelske Fader og Jesus elsker mig!«

Breck M., 17 år, Kentucky, USA

»Jeg elsker seminar, for det hjælper mig til at træffe beslutninger. I klasserne kan jeg mærke Herrens Ånd og få bekræftet, at dette er Kristi evangelium. Det er slet ikke muligt ikke at elske det. Jeg ved, at mit studium i disse fire år vil hjælpe mig til at tage på mission.«

Karolina O., 16 år, João Pessoa, Brasilien

»Selv om man måske ikke har lyst til at stå så tidligt op om morgenen, er man fyldt med denne særlige ånd en lille smule mere hver dag. Dine kammerater lægger mærke til det hos dig, og nogle gange giver det dem lyst til at høre mere om, hvorfor du er sådan.« ■

Karen K., 18 år, Maine, USA

Hvad er én ting, som unge sidste dages hellige over hele verden har tilfælles?

De går til seminar! Unge deltager i seminar på mange forskellige måder. Nogle står op kl. 5 for at gå til seminar, før de går i skole, mens andre deltager imellem deres almindelige skoletimer. En sjældent gang går nogle til seminar i weekenderne eller bruger Skype for at deltage.

Uanset om de ofrer deres søvn eller weekendens fodboldkampe, så deltager flere end 390.000 unge over hele verden glade i seminar. Her er det, de siger om velsignelserne ved seminar:

BENYT JER AF SEMINAR

»Når I har mulighed for at være involveret i seminar ... [bør I] benytte jer af den mulighed ... meget af det, I får ud af jeres tid i seminar, [afhænger] af jeres indstilling og jeres villighed til at blive undervist. Må jeres indstilling være præget af ydmyghed og et ønske om at lære ... seminar ... har spillet en afgørende rolle i min udvikling og i udviklingen af mit vidnesbyrd. Seminar kan ændre liv.«

Præsident Thomas S. Monson, »Tro, adlyd og hold ud«, *Liahona*, maj 2012, s. 127-128.

SKRIFTERNE GJORDE EN FORSKEL FOR MIG

Maria Mahonri-Yggrazil Andaca

Filippinerne er der naturvidenskabelige gymnasier for dygtige studerende. Eleverne på disse skoler har flere fag, bruger flere timer i klassen og bruger meget tid på lektier.

Dette miljø var som gift for mig. Jeg måtte give afkald på meget, da jeg begyndte på denne skole. Jeg holdt op med at spille på instrumenter. Jeg kom næsten aldrig til aktiviteterne i Kirken og gik sommetider glip af søndagsmøderne på grund af konkurrencer mellem skolerne. Jeg kæmpede med at komme til seminar, selv om klasserne meget belejligt blev afholdt i weekenderne.

En lørdag fortalte min seminarlærer os om, hvor travlt hun havde haft i gymnasiet, og alligevel klarede hun at udføre sine seminaropgaver og studere mesterskriftstederne. Hun udfordrede os til at gøre det samme.

Udfordringer er mit liv, så jeg modtog denne. Jeg havde mine mesterskriftstedskort med overalt. Jeg bad om hjælp til at klare det sammen med kravene fra min skole. Jeg brugte ethvert ledigt øjeblik, jeg

havde. Jeg lærte skriftstederne udenad på vej til skole. Jeg sludrede mindre og tog i stedet kortene op af lommen. Mine venner bemærkede det. At blande mesterskriftstedskort blev vores nye aktivitet i frikvartererne og til frokost. De nød at udsørge mig. Nogle begyndte at medbringe deres egne skrifter – selv dem, der tilhørte andre trossamfund. De fortalte om aktiviteter i deres egne kirker. Jeg følte en forandring i atmosfæren omkring mig, og skolen føltes lettere og bedre.

Mine tre yngre søstre fulgte mit eksempel, og nu høster min familie velsignelser fra skrifterne i vores forhold i hjemmet. Det var mere end at lære ord udenad; min seminarlærer lærte mig den forskel, som skrifterne kan udgøre i mit liv og for andre omkring mig. Jeg ved, at uanset hvilken udfordring eller prøvelse min familie og venner får, vil vi altid finde styrke, vejledning og fred i ordene fra vores kærlige Frelser. ■

Forfatteren bor i Metro Manila i Filippinerne.

»Jeg har **ERFARET** for **MIG SELV**«

Travis Searle
Seminar og institut

Ønsker I selv at vide,
at evangeliet er sandt?
Hæv niveauet for jeres
evangeliske læring
i seminar.

Se flere oplysninger om de nye krav til at bestå ved at besøge seminary.lds.org. [Hjemmesiden er kun på engelsk] Se et eksempel på en ung voksen, der fik et vidnesbyrd ved oprigtigt at studere skrifterne og bede ved at læse Clayton M. Christensens oplevelse i »Den nyttigste form for viden«, *Liahona*, jan. 2009, s. 22-24; kan ses på liahona.lds.org.

»Jeg har erfaret for mig selv«, var seks enkle ord udtalt af profeten Joseph Smith til sin mor, da han havde oplevet det første syn (JS-H 1:20). Disse ord indeholder en stor lektie for os i dag. Præsident Thomas S. Monson har udtalt: »Uanset om I er 12 eller 112 – eller et sted imellem – så kan I *personligt vide*, at Jesu Kristi evangelium er sandt.«¹

For at hjælpe jer til »selv at vide det« opfylder seminarelever over hele verden nu to ekstra krav for at bestå seminar: (1) læse standardværket for kurset og (2) bestå to evalueringer af indlæring i løbet af hvert kursus. Sådanne nye krav til beståelse bidrager til at styrke jeres vidnesbyrd:

I læser og studerer skrifterne, der hører til kurset.

Når I studerer skrifterne, begynder I at mærke Åndens tilskyndelser, der vil føre jer til en højere grad af omvendelse. En seminarelev fortalte, da hun havde færdiggjort læsekravet i skrifterne i det sidste år i seminar, at hun havde lært meget mere, fordi hun »virkelig læste skrifterne – ikke kun læste dem, men studerede dem.«

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum har fortalt, hvad det vil sige at studere: »Når jeg siger »studere«, mener jeg ... at I læser nogle få vers, standser op for at overveje dem, og derpå omhyggeligt læser disse vers igen, og mens I tænker på, hvad de betyder, beder om forståelse, stiller spørgsmål i jeres sind, venter på åndelige indtryk og skriver disse indtryk og denne indsigt ned, som gør, at I kan huske det og lære mere.«²

I kan bruge evaluering af indlæring til at vurdere, hvad I har lært.

En evaluering af indlæring er som det spørgsmål, Herrens engel stillede til Nefi: »Hvad ser du?« (1 Ne 11:14). Dette spørgsmål fik Nefi til at vurdere og give udtryk for, hvad han havde lært.

Evaluering af indlæring består af tre dele: Multiple choice-spørgsmål og en kort besvarelse af et spørgsmål, og disse giver en karakter, samt en personlig bedømmelse af jeres tro, som der ikke gives karakter for. Efter at have gennemgået en evaluering af indlæring sagde en elev: »Jeg så frem til det, for jeg ville gerne se, hvad jeg havde fået ud af seminar.« En anden elev kommenterede, at evaluering af indlæring vil »hjælpe dig til at forstå, hvor du er i evangeliet, og hvor du bør være.«

Evalueringerne kan være endnu mere effektive, når I fokuserer på de evangeliske læresætninger og principper, der er grundlaget for spørgsmålene i evalueringen af indlæringen. Da en seminarklasse havde drøftet læresætningerne bag spørgsmålene, udtalte en elev: »Det ændrede hele meningen med prøven til mere at være en drøftelse og opbygger af vidnesbyrd. Det var med til at styrke det, man havde lært.«

HVAD KAN ELEVERNE LIDE VED EVALUERINGERNE AF INDLÆRING?

Elevkommentarer:

»Jeg føler, at jeg kan tage på mission og vide, hvad jeg taler om.«

»Det hjælper os til bedre at fastholde det, vi lærer i seminar.«

»Vi fattede begreberne meget bedre.«

»Vores selvtillid er styrket.«

»Vi lærte faktisk disse ting, i stedet for blot at have en god følelse og sådan på en måde glemme læresætningerne.«

Man kan lære at elske selv at lære noget.

Selv at erfare, at Jesu Kristi gengivne evangelium er sandt, kan være en af de bedste og mest glædelige oplevelser i livet.³ En elev sagde: »Jeg har nydt at være mere involveret og har forstået, at jeg må give det lidt mere hver dag i stedet for blot at komme og sidde i en stol og lytte, men ikke nødvendigvis deltage.«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt om betydningen af at lære: »At lære at elske læring er centralt i Jesu Kristi evangelium, det er afgørende for vores fortsatte åndelige og personlige udvikling og er en absolut nødvendighed i den verden, hvor vi nu og stadig vil leve, tjene og arbejde.«⁴

Jo større indsats, I investerer, jo mere glæde og læring vil I opleve. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Vov at stå alene«, *Liahona*, nov. 2011, s. 62.
2. D. Todd Christofferson, »Når du engang omvender dig«, *Liahona*, maj 2004, s. 11.
3. Se Craig C. Christensen, »Jeg kender selv til dette«, *Liahona*, nov. 2014, s. 50.
4. David A. Bednar, »Learning to Love Learning«, *Ensign*, feb. 2010, s. 26.

KUN FOR UNGE

VORES FORMÅL PÅ JORDEN

Vores skole afholdt en temamåned om værdier og uddannelse. Vores lærer bad os om at skrive en stil over emnet: »Hvorfor er jeg her?« Jeg skulle skrive 10 afsnit om vores formål i livet. Da jeg læste emnet på tavlen, følte jeg mig tryk og glad i hjertet. Som medlem af Kirken har jeg kendt mit formål som Guds datter i mange år. Men da jeg så

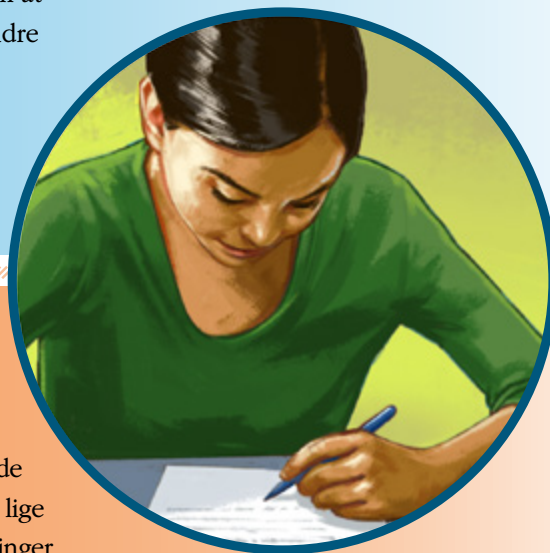
på mine klassekammeraters ansigt, blev jeg meget trist. Hvorfor? Fordi de begyndte at beklage sig over det svære emne. De havde ikke den samme viden, som jeg havde.

Da jeg afleverede min stil, forstod jeg, hvor velsignet jeg er ved at være medlem af den eneste sande kirke. Fra den dag blev mit ønske om at tage på mission og fortælle andre

om mit vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium styrket.

Jeg ved, at vor himmelske Fader elsker mig og ønsker, at jeg skal være sammen med ham en dag. Jeg ved også, at det er mit formål at tjene andre. ■

Jaymee A., Filippinerne

SÅDAN HJALP MORMONS BOG MIG

Mormons Bog inspirerer os, hver gang vi har brug for svar på spørgsmål, eller når vi har brug for at føle os nærmere på Herrens Ånd. Den indeholder profetier, der blev modtaget af personer, som var udvalgt af Faderen, fordi de var trofaste og retfærdige. Fra den bog modtager vi mere visdom om evangeliet, og vi kan se, at Herren altid vil være den samme.

Mormons Bog hjælper os nu, fordi mennesker i fortiden havde

vanskeligheder, som kan ligne de vanskeligheder, vi møder i dag, lige fra familieproblemer til påvirkninger fra andre mennesker. Deres eksempel giver os styrken og ønsket om at gå videre i tro og retskaffenhed uden at miste modet. Som os gennemgik de fordums folk forskellige prøvelser, men sejrede derved, at modstanderen ikke kunne overvinde dem. Det giver os et større ønske om at forblive stærke og urokkelige i Jesu Kristi evangelium. ■

Caroline M., São Paulo, Brasilien

TJENE, HVOR VI BLIVER BEDT OM DET

Lige før templet i San Salvador i El Salvador blev indviet, besluttede min familie og jeg at hjælpe til ved åbent hus og hjælpe dem, der ikke er medlemmer, til at blive bekendt med Jesu Kristi evangelium, når de besøgte templet. Jeg fik til opgave at være rundviser og tale med folk om hvert rum i templet, de hellige pagter, vi indgår der, og hvordan vores tilværelse forandres, når vi holder disse pagter.

Det blev min tur, og jeg begyndte min rundvisning. Jeg havde knap nok forladt lokalet, da nogen bad om en

ekstra rundviser, fordi en stor gruppe lige var ankommet. Jeg blev bedt om at gå tilbage til modtagelseslokalet for at få tildelt en ny gruppe.

Da jeg kom derhen, blev jeg igen bedt om at ændre min opgave og vise en video for folk, der lige var kommet til templet. Jeg var lidt trist over, at jeg ikke kunne tale med folk og fortælle dem om templet.

Omkring en halv time senere kom en gruppe fra USA, hvor ingen talte spansk. Flere frivillige løb rundt og ledte efter nogen, som talte engelsk og kunne vise denne gruppe rundt.

Da var det, at jeg forstod, at Herren sender os hen, hvor han har brug for os, ikke nødvendigvis, hvor vi ønsker at være. Jeg var den eneste, som vidste, hvordan man brugte videoen og kunne byde velkommen på engelsk. Amerikanerne var glade, og da de gik, takkede de mig for at modtage dem med så stor varme.

Ved dagens slutning følte jeg mig taknemlig for, at Herren viste mig, at når vi gør det på den måde, han tilskynder os til, vil vi føle os tilfredse med vores indsats. ■

Erick A., El Salvador

Den fortabte søn

Lukas 15:11–32

Lim denne side på noget kraftigt papir eller karton. Klip figurene ud og lim dem på nogle pinde eller papirsposer. Gem dem i en kuvert med skriftstedshenvisningen på forsiden. ■

Far

Yngre søn

Ældre søn

*I kan udskrive flere kopier på
liahona.lds.org.*

Vore kvindelige ledere

Disse kvinder er hustruer, mødre og bedstemødre. Her er nogle andre sjove oplysninger om dem! I kan udskrive flere kort fra liahona.lds.org.

Søster Carole M. Stephens

*Førsterådgiver
i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab*

Søster Linda K. Burton

*Hovedpræsident
for Hjælpeforeningen*

Søster Linda S. Reeves

*Andenrådgiver
i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab*

Søster Carol F. McConkie

*Førsterådgiver
i Unge Pigers hovedpræsidentskab*

Søster Bonnie L. Oscarson

*Hovedpræsident
for Unge Piger*

Søster Neill F. Marriott

*Andenrådgiver
i Unge Pigers hovedpræsidentskab*

Søster Cheryl A. Esplin

*Førsterådgiver
i Primarys hovedpræsidentskab*

Søster Rosemary M. Wixom

*Hovedpræsident
for Primary*

Søster Mary R. Durham

*Andenrådgiver
i Primarys hovedpræsidentskab*

- Som barn klatrede hun i banantræer i baghaven sammen med sine fire mindre brødre.
- Elsker at svømme og læse bøger for sine børnebørn.
- Elsker at læse Mormons Bog og historier om Jesus.

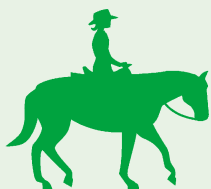
- Som barn elskede hun at løbe på rulleskøjter, hinke, spille kickball og andre børnelege.
- Blev kaldet som musikleder i Primary, da hun som teenager boede i New Zealand.
- Gik på seminariet for at blive skolelærer.

- Blev beseglet til sine forældre, da hun var fem, efter hendes mor blev døbt, og hendes far begyndte at komme i kirke igen.
- Sang i kor og var kaptajn for en dansetrup ved navn Bonnie Lassies.
- Underviste i seminar og elsker religionsklasser. Mødte sin mand til institut.

- Holdt som barn af at ride og var med i den lokale rodeoparade.
- Blev døbt, da hun var 22 år.
- Hendes første job var på et bibliotek. Hun elskede senere at læse godnathistorier for sine 11 børn.

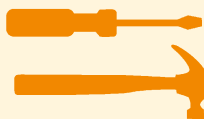
- Elskede som barn at læse under abrikostræer og at klatre i træer med sine to ældre brødre.
- Var redaktør for skoleavisen og studerede litteratur og grafisk design.
- Har boet i otte forskellige stater i USA og to gange i Sverige!

- Holdt af at læse på gårdens loft, når hun ikke arbejdede eller legede i frugtplantagerne eller på markerne.
- Tilbragte en sommer i Frankrig som teenager.
- Var i college undervisningsassistent i en engelskklasse i high school.

- Lærte at sige nej til udfordringer, da hendes tunge sad fast på noget koldt metal.
- Studerede dans på college.
- Som mor var hun både sygeplejerske, lærer, bager og gartner og havde sin egen værktøjskasse til at reparere ting!

- Byttede sommetider plads med sin tvillingesøster for at narre folk!
- Underviste i 3. klasse efter lærereksamen.
- Elskede at lære om geografi og besøgte nu nogle lande, som hun drømte om at besøge.

- Slukkede en brand og reddede sin bror fra at blive alvorligt forbrændt på deres gård i Wyoming i USA.
- Holder af at læse og dyrke sport, især basketball.
- Underviste to år i en skole efter lærereksamen.

»Dette er jeres tid.
I blev født i en tid
med templer og
teknologi.«

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum
Fra »Mine dage med templer og teknologi«,
Liahona, feb. 2015, s. 26-33.

Lær mere om, hvordan I finder jeres forfædres navne til
tempelordinancer ved at besøge FamilySearch.org.

ILLUSTRATION: APRYL STOTT

»Jeg har en over-
raskelse til dig,«
sagde far med et
smil.

Lindsays familiepuslespil

Jill Hacking

Kirkens Tidsskrifter

Baseret på en sand historie

»Og vi kan som børn søge slægten
så kær ved at finde et navn, som vi
tænker på« (*Sandhed fra Elias*,
Lille Liahona, okt. 2001, s. 10-11).

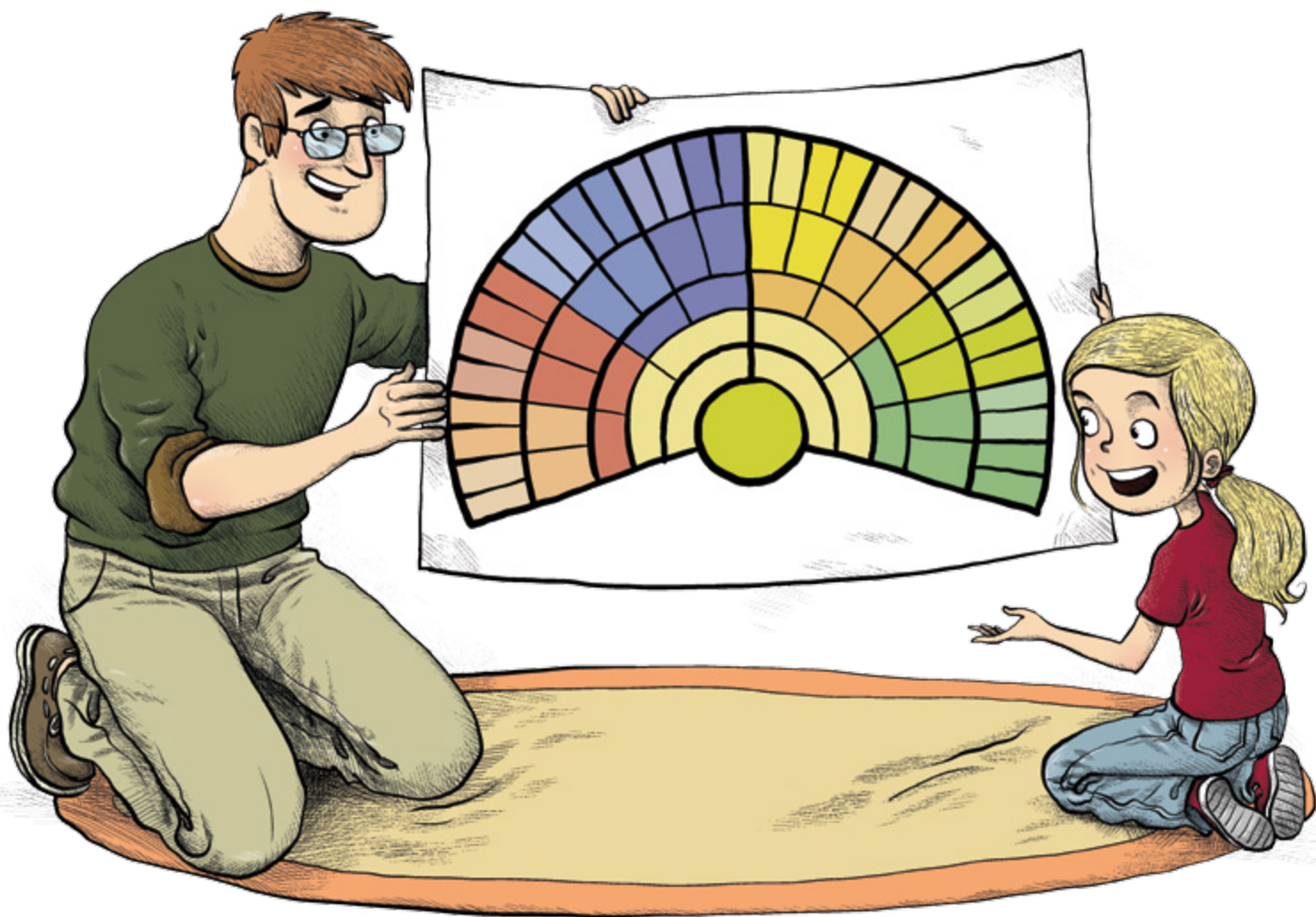
Lindsay løb hurtigt nedenunder,
da hun hørte far kalde
på hende.

I den sidste tid havde de udført
meget slægtsforskning sammen.
Far hjalp hende med at logge på
hjemmesiden FamilySearch, og
sammen ledte de efter beretninger
og billeder fra slægten. For nogle
dage siden havde hun fundet et
rigtig gammelt dokument om bed-
stefar på hans mission!

Lindsay nåede ned ad trappen,

hvor far ventede. »Skal vi arbejde med
slægtsforskning i aften?« spurgte hun.

»Jep, og jeg har en overraskelse til
dig,« sagde far med et smil. Han gav
hende et stort stykke sammenrullet
papir, som han havde holdt bag på
ryggen. Lindsay åbnede forsigtigt
rullen. Hun stirrede på den store
vifteform på siden. Der stod hendes
navn nederst! Masser af andre navne

var spredt ud i pæne rækker rundt om hendes.

»Det er dig og mor,« sagde Lindsay og pegede på navnene nærmest hendes. »Og der er bedstemor og bedstefar!«

»Det er rigtigt,« sagde far. »Denne anetavle viser navnene på dine forfædre i *ni* generationer.«

Der var så mange navne. Men nogle af felterne var tomme. Lindsay undrede sig over de manglende navne. »Det ligner de puslespil, jeg plejede at lægge med bedstefar,« sagde hun. Bedstefar var død for nogle år siden, og Lindsay savnede ham meget.

Far nikkede. »Det *er* som et puslespil. Et meget vigtigt puslespil. Og hver eneste i slægten er som en puslespilsbrik.«

Lindsay grinte næsten, da hun forestillede sig bedstemor formet som en puslespilsbrik.

»Når vi finder en persons navn og udfører deres tempelordinancer, så kæder vi dem sammen med resten af slægten – ligesom at sætte puslespilsbrikker sammen. *Du* er med til at lægge dette puslespil.«

»Orv.« Lindsay kørte sine fingre hen over navnene. Hun vidste, at slægtshistorie var vigtigt, men nu var hun endnu mere vild med at hjælpe. *Alle* i hendes slægt kunne blive kædet sammen for evigt!

Lindsay satte sit nye skema fast på loftet lige over hendes køjeseng. Hun elskede at se på skemaet og studere alle navnene. Hun forestillede sig, at alle holdt hinanden i hånden og var sammenkædet ligesom puslespilsbrikker. Hun var glad. Det var det største puslespil, hun nogensinde havde set!

En aften kunne Lindsay ikke sove. Der var rigtig mørkt på hendes værelse. Det lille natlys skabte nogle skræmmende skygger på væggene.

Hun trak sit tæppe op over hovedet og klemte sine øjne i.

Lidt efter kiggede hun ud fra tæppet og så skemaet. Hun læste sit navn. Så læste hun mors og fars navne. Da hun nåede til bedstefars navn, følte hun sig varm og fredfyldt.

Hun huskede, hvordan bedstefar smilede til hende, når de lagde puslespil sammen. »Når jeg hjælper far med slægtsforskning,« tænkte hun, »så sammenkæder jeg vores slægt!« Hun forestillede sig bedstefar smile endnu mere over det. Hun følte sig slet ikke bange mere. Hun smilede og puttede sig under dynen og faldt i søvn, mens hun drømte om mennesker og puslespil og om at sammenkæde sin slægt. ■

LINDSAYS LISTE

Lindsay arbejder med slægtshistorie på mange måder!

Hun har oprettet sit eget slægtstræ på FamilySearch.org. Hun søger efter beretninger og billeder med sin slægt.

Hun løser slægtshistoriske gåder! Engang manglede en optegnelse. Hun og hendes far tog hen til et slægtshistorisk center. De søgte i optegnelserne og fandt en kopi. De fandt også navne på flere slægtinge!

Hendes yndlingsdel ved slægtsforskning er at finde navne til tempelordinancer. Hun glæder sig til at tage til templet og udføre dåb, når hun bliver 12 år.

Slægtshistorisk quiz

Carolyn Colton

Her er en leg, der kan hjælpe dig til at lære mere om din slægt og deres beretninger!

FORBEREDELSE

1. Tænk på fire typer beretninger som *sjove, fra barndommen, åndelige* eller *fra ferier*. Skriv hver kategori på et stykke papir og sæt det op på en væg.
2. Find fire slægtsberetninger i hver kategori. Bed din familie om hjælp.
3. Tænk på korte ledetråde

til hver beretning og skriv dem på papirstykker.

4. Skriv 100, 200, 300 eller 400 point på den anden side af papiret. Sæt ledetrådene op under kategorierne.

SÅDAN LEGER MAN:

1. Del spillerne op i to hold. Den, der skrev ledetrådene, er lederen.
2. Det første hold vælger en kategori og et tal som »Sjove til 200«.
3. Lederen tager tallet ned og læser

ledetråden. Hvis holdet kan fortælle beretningen, der passer til ledetråden, får de point!

4. Hvis de ikke kender beretningen, fortæller lederen beretningen, men udelader en detalje, som fx hvor det skete, eller hvem den handler om. Hvis holdet kan gætte den manglende detalje, får de halvdelen af pointene.
5. Det næste hold har tur, og de vælger en ledetråd. Når alle ledetrådene er blevet valgt, har holdet med flest point vundet!

**Ældste
Dallin H. Oaks**
De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af
De Tolv Apostles
Kvorum er særlige
vidner om Jesus
Kristus.*

Hvordan kan jeg vise andre venlighed?

Vi bør alle følge de
evangeliske lærdomme
om at elske sin næste
og undgå strid.

Vi bør elske alle
mennesker, være gode
til at lytte og vise respekt
for det, andre tror på.

Vi bør især være venlige
over for vores familie.

Vi bør undgå at mobbe,
fornærme eller sige noget,
der kan såre andre.

ILLUSTRATION: AMY BATES

*Fra »Elsk og lev med forskelligheder«,
Liahona, nov. 2014, s. 25-28*

Jeg hjælper med glæde

Amie Jane Leavitt

Baseret på en sand historie

»Vi vil synge af glæde, når vi hjælper« (Børnenes sangbog, s. 108).

William lænede sin rive mod siden af huset og faldt ned på græsset. At rive blade sammen var hårdt arbejde, men han og hans søstre Chloé og Amelia var endelig færdige. Højt oppe over Alperne kunne han se et fly. Han overvejede, hvor det var på vej hen.

William elskede sin lille by i nærheden af grænsen mellem Frankrig og Schweiz. Folk fra hele verden kom på besøg her. Han tænkte på de steder, han gerne ville besøge, de folk, han gerne ville møde, og de eventyr, han kom på en dag.

Han blev vækket i sin dagdrøm af fløjten og *tramp, tramp, tramp* af fodtrin i haven hos naboen.

»Pat må være ved at være klar til at rive sine blade,« tænkte William. »Jeg er ret glad for, at vi er færdig med vores.«

»Men hvis det var svært at rive blade sammen for tre personer, så må det være virkelig svært for én!« tænkte William. Pats kone Pam var lige blevet opereret, så Pat måtte rive blade sammen alene.

Mor sagde altid: »Når vi hjælper, så er vi glade!« og William tænkte, at det nok betød, at de burde hjælpe Pat, selv om de allerede var trætte efter at have revet deres egne blade sammen.

William så på Chloé og Amelia, som byggede små huse af kviste i græsset. »Skulle vi ikke hjælpe Pat?« spurgte han. »Vi kan hjælpe ham med at blive færdig ret hurtigt.«

Chloé og Amelia var enige og fulgte William.

»Vil du have lidt hjælp?« spurgte Amelia, da de rundede hækken ind til Pats have.

»Helt sikkert! Men I har revet blade sammen hele eftermiddagen. I må være trætte.«

»Det er OK,« sagde William. »Vi vil gerne hjælpe. Vi er trods alt glade, når vi hjælper!«

Mens de arbejdede, fortalte Pat sjove historier om sit liv til børnene.

Pat kom fra Indien, men han havde boet overalt i Asien og Afrika.

Da bladene var blevet fyldt på sække, kiggede William sig omkring og så æbler ligge rundt om de to høje æbletræer i Pats have. Deres arbejde var endnu ikke færdigt. William bøjede sig og begyndte at samle æbler. Han sorterede de rådne fra de gode undervejs. Chloé og Amelia løb over for at lægge æblerne i bunker.

Pat rullede sin gamle grønne trillebør ud fra skuret. »Lad os lægge de rådne heri. Så kan I tage de gode med hjem.«

»Det er helt i orden, Pat. Vi behøver ikke tage dine æbler,« sagde William.

»Jeg vil gerne give dem til jer,« sagde Pat. »Jeg er trods alt glad, når jeg giver!«

Under aftensmaden fortalte

børnene mor og far, hvor sjovt de havde haft det, mens de hjalp Pat og hørte hans historier.

Pludselig fik William en idé. »Jeg ved, hvad vi kan gøre med de æbler, han gav os!« Han sprang op og tog et eksemplar af *Liahona* fra boghylden. »Jeg tror, at Pat og Pam vil synes om det,« sagde William og slog op på en opskrift for æblekage. »Og som Pat sagde i dag, når vi giver, er vi glade!«

»Lad os også bage en kage til vore naboer!« sagde Chloé.

William grinede. Han tænkte på alle de mennesker, han kunne møde, og de spændende historier, han kunne høre. Og alt sammen ved hjælp af en smule venlighed. Og et stykke kage. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

Nadveren: En påmindelse om Jesus

Erin Sanderson

Aftenen før Jesus blev korsfæstet, bad han to af sine disciple om at forberede et aftensmåltid. Derefter bad han sine disciple om at komme. Ved det måltid, som bliver kaldt det sidste måltid, gav Jesus sine disciple en særlig måde altid at erindre ham på. Vi kan læse om det i Det Nye Testamente:

»Og [Jesus] tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde:

»Dette er mit legeme, som gives for jer, gør dette til ihukommelse af mig!«

Ligeså tog han bægeret efter måltidet og sagde: »Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer« (Luk 22:19-20).

Når vi spiser og drikker nadveren, gør vi det samme, som apostlene gjorde ved det sidste måltid. Brødet minder os om Kristi legeme, og hvordan han led for os fysisk.

Vandet minder os om hans blod, der blev udgydt for os.

Nadverbønnerne minder os også om de løfter, vi aflægger, når vi bliver døbt – om altid at erindre Jesus Kristus. Når I lytter til nadverbønnerne, så tænk over, hvad I har gjort i den forløbne uge for at erindre Jesus. Hvordan kan I erindre ham i den kommende uge? ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

LÆR MERE

Ved det sidste måltid underviste Jesus sine apostle i noget meget vigtigt:

- Han vaskede deres fødder for at lære dem om at elske og tjene hinanden.
- Han sagde: »Som jeg har elsket jer, skal I også elske hinanden« (Joh 13:34).
- Han bad om, at de ville undervise andre i evangeliet.
- Han sang en salme med dem.
- Han lovede, at Helligånden kunne være hos dem (se Joh 14:26-27).

BOGMÆRKEPÅMINDELSE

Klip dette bogmærke ud og lim det på noget karton. Gem det i jeres skrifter, så I kan se på det under nadveren. I kan bruge det til at markere nadverbønnerne i L&P 20:77, 79.

FAMILIESNAK

Kig på nogle af nadversalmerne i salmebogen. Tal om budskaberne i salmerne. Hvordan kan det forberede os til at tage nadveren, når vi synger nadversalmen? Sæt som familie et mål om at tænke over budskabet i nadversalmerne, når I synger dem i kirken.

Sang: »At tænke på Jesus«
(*Syng med mig*, B-55).

Skriftsted: Lukas 22:19

Video: Besøg Biblevideos.lids.org, for at se »The Last Supper«

TIP OM SKRIFTEN

De fleste af salmerne har skriftstedshenvisninger nederst på siden. Mange af sangene i *Børnenes sangbog* har også skriftstedshenvisninger. Læs de skriftsteder, der passer til sangene, så I bedre forstår betydningen af ordene i sangene.

Nævn nogle af de mirakler, Jesus udførte.

Hvordan behandlede Jesus andre?

Er der nogen, jeg bør tilgive?

Er der noget, jeg må omvende mig fra?

Hvad kan jeg gøre for at erindre Jesus denne uge?

Hvordan kan jeg følge ham?

En ny følelse

Francislaine Urquidi Farfan Vasser

Baseret på en sand historie

»Og Ånden hvisker det til mig
og siger, det er sandt« (Børnenes
sangbog, s. 8).

Gabriel elskede at lære om Jesus. Han elskede at høre historier fra skrifterne. Hans familie læste i skrifterne sammen hver aften.

En regnvejsraften krøb de

sammen i deres varme hjem. Far bad en bøn. Derefter læste mor historier fra Mormons Bog. Gabriel prøvede at lytte meget opmærksomt. Mor læste om Jesus, der talte til børnene.

»Mor, var børnene sammen med Jesus?« spurgte Gabriel.

»Det er rigtigt,« sagde hun. »Og han velsignede hver enkelt og bad for dem.«

Gabriel følte en ny følelse indeni. Han vidste ikke, hvad det var. Han følte sig varm, selv om det var koldt udenfor. Han smilede stort.

Gabriel ønskede at fortælle om denne særlig følelse. »Jeg føler mig så glad og varm!« sagde han. Han var så glad, at han næsten havde lyst til at græde!

»Den særlige følelse er Helligånden,« fortalte far ham. »Han giver dig en varm følelse for at hjælpe dig til at vide, at skrifterne er sande.«

Mor smilede og gav Gabriel et knus. »Den følelse fortæller dig, at Jesus elsker dig.«
 »Jesus velsigner mig,« sagde Gabriel.
 »Ligesom børnene i Mormons Bog! Han sendte Helligånden til mig!«

Han kunne ikke holde op med at smile.
 »Jeg ved, at skrifterne er sande,« tænkte han.
 »Helligånden har fortalt mig det!« ■

Forfatteren bor i São Paulo, Brasilien.

**Præsident
Lorenzo Snow
(1814-1901)**

Kirkens femte
præsident

ET BESØG AF FRELSEREN

Det var lige her, at Herren Jesus Kristus viste sig for mig.

Redaktørens note: Følgende beretning blev fortalt af LeRoi C. Snow, præsident Lorenzo Snows søn. Bror Snow fortæller, hvordan hans far som 85-årig var bekymret for, at han ville blive bedt om at efterfølge præsident Wilford Woodruff, der ikke var rask, som Kirkens præsident. Efter præsident Woodruffs død den 2. september 1898 knælede præsident Snow ved et alter i templet i Salt Lake City og bøn-faldt Herren om vejledning.

Min far forventede efter sin bøn et svar, en særlig tilkendegivelse fra Herren. Så han ventede – og ventede – og ventede. Der var intet svar, ingen stemme, intet besøg, ingen manifestation. Han forlod meget skuffet alteret og værelset. Da præsident Snow gik gennem det celestiale værelse og ude på den lange gang, fik han en herlig manifestation, som jeg vil gengive med hans barnebarn Allie Young Ponds ord ...

»En aften, da jeg besøgte bedstefar Snow i hans værelse i templet i Salt Lake City, blev jeg der, til dørvogterne var gået, og nattevagterne endnu ikke var kommet, så bedstefar sagde, at han ville følge mig hen til hovedindgangen og lukke mig ud den vej

... Efter, at vi havde forladt værelset, og mens vi stadig var i den lange gang, der førte hen til det celestiale værelse, gik jeg nogle skridt foran bedstefar, da han stoppede mig og sagde: »Vent et øjeblik, Allie, jeg vil gerne fortælle dig noget. Det var lige her, at Herren Jesus Kristus viste sig for mig efter præsident Woodruffs død. Han gav mig besked om at reorganisere Kirkens Første Præsidentskab med det samme og ikke vente, som det var sket efter de forrige præsidenters død, og at jeg skulle efterfølge præsident Woodruff.«

Så kom bedstefar et skridt nærmere og rakte sin venstre arm ud og sagde: »Han stod lige der, omkring en meter over jorden. Det så ud som om, at han stod på en massiv guldplade.«

Bedstefar fortalte, hvilken herlig person Frelseren er, og beskrev hans hænder, fødder, ansigt og smukke, hvide klæder, der alle var så strålende hvide og klare, at han knap kunne se på ham.

Så trådte bedstefar et skridt nærmere, lagde sin højre hånd på mit hoved og sagde: »Kære barnebarn, jeg ønsker, at du husker, at dette er din bedstefars vidnesbyrd, og du hørte ham med sine egne ord fortælle dig, at han rent faktisk så Frelseren her i templet og talte med ham ansigt til ansigt« ...

Jeg fortalte om denne oplevelse ved 18. Menigheds nadvermøde. Efter mødet fortalte ældste Arthur Winter mig, at han også havde hørt min far fortælle, at Frelseren viste sig for ham i templet og instruerede ham i ikke blot straks at reorganisere Det Første Præsidentskab, men også at vælge de samme rådgivere, som præsident Woodruff havde, præsidenterne George Q. Cannon og Joseph F. Smith. ■

Fra »An Experience of My Father's«, Improvement Era, årgang 33, nr. 11, sep. 1933, s. 677, 679.

INDBLIK

Hvordan kan vi bedømme, hvorvidt verdens filosofier om familien er sande?

»Familieproklamationen er blevet den rettesnor, som vi kan måle verdens filosofier ud fra, og jeg vidner om, at de principper, der blev formuleret i denne udtalelse, er lige så sande i dag, som de var, dengang vi fik dem af en Guds profet for næsten 20 år siden.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

Jeg mærkede
kraften i Jesu Kristi
forsoning, da ...

Disse unge voksne har lært, at Frelserens forsoning strækker sig ud over blot omvendelse. Læs om deres oplevelser med at anvende forsoningen.

Side
44

FOR DE UNGE

Side
60

VELSIGNET AF SEMINAR

Sidste dages hellige unge fra Belgien til Bolivia har alle én ting til fælles – seminar! Læs om unge, der er enige i, at seminar er ofret værd (side 60), og lær om, hvordan de nye krav til beståelse af seminar kan bidrage til at styrke jeres vidnesbyrd (side 62).

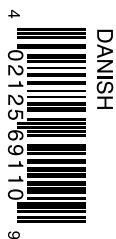
FOR BØRN

Lindsays familiepuslespil

Har I nogensinde tænkt på slægtshistorie som at lægge puslespil? Læs om Lindsays families puslespil (side 70) og leg en sjov leg med jeres familie for at lære mere om jeres slægts beretninger (side 72)!

Side
70

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE